

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №75 (100) ЖОВТЕНЬ 2016 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»

<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

15 РОКІВ — 100 ВИПУСКІВ НА ШЛЯХУ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТА ПЕРЕМОГ

Невичерпне джерело новин

Вінницький навчально-науковий інститут економіки Тернопільського національного економічного університету працює на освітній ниві більше 20-ти років. За цей час налагоджені тісні зв'язки з багатьма провідними навчальними закладами області.

Серед них ми по праву пишаємося дружніми та професійними стосунками із Вінницьким міжрегіональним вищим професійним училищем. Цей навчальний заклад є флагманом професійної освіти, має славетну історію та колектив професіоналів, праця яких направлена на виховання, освіту та розвиток творчих здібностей студентів.

Ми, радо вітаємо в наших стінах студентів, що є випускниками училища, оскільки вони привносять в наше студентське життя позитивну енергетику, бадьорий настрій та прагнення до успіхів.

Громадська газета VMVPU «Молодіжний вісник» ста-

ла для нас постійним джерелом новин училища. Саме з її шпальт ми дізнаємося про талановитих учнів, нові професійні досягнення закладу в цілому та окремих особистостей. Надзвичайно приємно усвідомлювати, що колектив закладу займається не лише підготовкою висококваліфікованих робітників, а й дарує учням незабутнє насичене студентське життя. Усі ці події наводять своє відображення на сторінках «Молодіжного вісника», читаючи який пишаєшся молоддю України, їх сміливими серцями, чистими прагненнями та професійними здібностями. Якісне наповнення газети було неодноразово відмічено не лише читачами, а й професіоналами у галузі підготовки друкованої продукції.

Прийміть наші щирі вітання із ювілейним 100-м випуском «Молодіжного вісника». Бажаємо й надалі займати призові місця у всеукраїнських та міжнародних конкурсах шкільних медіа. Творчого натхнення та гармонії, нових звершень та невичерпної енергії, хай праця приносить тільки задоволення й щедрі результати!

**Б.В.Погріщук, директор ВННІЕ ТНЕУ,
професор, доктор економічних наук**

Щирі вітання творцям і творчиням «Молодіжного вісника»!

100-ий випуск — це не лише кількісно подоланий рубіж. Це Ваш спільний успіх у сфері громадської журналістики та розвитку такого рідкісного для регіону явища як учнівське медіа!

Шістнадцять повноколірних сторінок щомісяця, системне висвітлення учнівського життя та досягнень училища, міркування тих, хто навчається, і тих, хто навчає, — це неймовірно цінна інформація, що формує позитивний імідж Вашого навчального закладу та сприяє розвитку локальних громадських медіа.

Ви розвиваєте суспільну журналістику — як за допомогою «Молодіжного вісника», так і через унікальну роботу Телепресцентру! Долучаючи до цієї діяльності як учнівство, так і педагогів, Ви підтримуєте стандарти нових медіа у регіоні. Адже повідомити про враження від навчання та нові професійні напрями діяльності, подробиці конкурсних перемог й учнівське дозвілля, розказати про подію у фотозвіті та створити репортаж власними зусиллями — означає вчасно і точно представити інформацію з першоджерела. Важливо, що Ви відкриті до нових знань, і цьогорічні тренінги з громадської журналістики, прав людини та медіаграмотності додали Вашій редакції професійних компетенцій та умінь правильного висвітлення суспільно значущої інформації.

Будьте сучасні та правдиві у журналістській творчості, розвивайте рідне училище за допомогою газетної публіцистики! Нехай Вам завжди буде про що написати і чим поділитися на шпальтах видання, адже Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище має вагому історію, інклюзивне учнівське середовище і сучасні освітні технології.

Розвивайте громадську журналістику, і нехай Ваша наступна газетна сотня має ще більшу прихильність аудиторії і виводить навчальний заклад на нові обрії розвитку!

**З повагою, творча команда
ТОВ «Укрмедіа-проект» та телеканалу «Доба»**

У «Молодіжного вісника» — 100-й номер

Скажу відверто: Вашу газету я вперше побачив і почав читати тільки в жовтні нинішнього року, коли мав виходити її сотий номер. Ну, звичайно, це не робить честі людині, яка все життя працювала в інформаційному просторі Вінницької області.

Знайомство з Вашою газетою стало для мене справжнім шоком — я читав її із захопленням, як цікавий журнал або книжку. Та, власне, вона і є більше журналом, ніж газетою. Видання формуються не журналістами, а педагогами, закоханими в свою справу, а тому на сторінках повсюди «сліди пальців» розумного і талановитого вчителства.

Половину «Молодіжного вісника» можна і бажано видати окремою книгою. Це була б надзвичайно потрібна і мудра книга. Слово честі, прочитавши ту дециму газет, що мені запропонувала Ваша бібліотека, я гірко пошкодував, що мушу їх віддавати. Там стільки талановитого і розумного добра, що його треба мати під рукою, перечитувати і черпати з нього, поки живеш.

Заздрю тим молодим людям, для яких Ваше професійно-технічне училище стало альма-матір'ю. Слава Богу, що у його назві є справедливе слово — вище. Дійсно, те, що я читав у «Молодіжному віснику» — це

вищий клас добра, глибока криниця українського духу і патріотики. Для когось, вірю, це ще й тема наукового вивчення пласту журналістики особливого виміру. Навчальний заклад, цілком підпорядкувавши її своїм інтересам і потребам, створив з неї дуже примітну, дуже потужну і дуже самотню окремішність. А самотність завжди цікава.

Зачарований, шокований і відверто захоплений! Вдячних читачів Вам і мнгогая літа!

**Іван Волошенюк, член Спілки
письменників України, Заслужений
журналіст України, двічі лауреат
президентської премії «Золоте
перо» за видатні досягнення у сфері
інформаційної служби**

Участь ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» у міжнародному форумі «Інноватика в сучасній освіті – 2016» – С.2

Вияв справжнього професіоналізму – С.3

Ми особливі – С.4

Із Днем захисника України – С.11

Дієві способи накопичення коштів – С.13

УЧАСТЬ ДПТНЗ «ВІННИЦЬКЕ МВПУ» У МІЖНАРОДНОМУ ФОРУМІ «ІННОВАТИКА В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ – 2016»

25-27 жовтня 2016 р. у Київському Палаці дітей та юнацтва відбувся Восьмий міжнародний форум «Інноватика в сучасній освіті – 2016» та Четверта Міжнародна виставка закордонних навчальних закладів «World Edu» – найбільший представницький і професійний захід в освітньому просторі нашої країни.

Цей форум уже має свою історію та дуже добрі традиції, зокрема, збирати кращих представників вітчизняних та міжнародних навчальних закладів для обговорення цікавих ідей, сучасних практик та інноваційних технологій у сфері освіти.

Привітання учасникам, гостям і організаторам надіслали Голова Верховної Ради України Андрій Парубій, Міністр освіти і науки України Лілія Гриневич, Президент Національної академії педагогічних наук України Василь Кремень.

Цьогоріч у роботі форуму взяли участь 538 учасників із України, Канади, США, Великобританії, Польщі, Чехії, Словенії, Франції, Болгарії, Греції та інших країн. Наш навчальний заклад не залишився осторонь.

Під час роботи форуму вперше відбувся національний виставковий конкурс «Видатні науково-практичні досягнення в освіті» для вищих навчальних закладів, закладів післядипломної та неперервної освіти, наукових і навчально-методичних центрів. Метою конкурсу є презентація найкращих досягнень у використанні електронного освітнього ресурсу як сучасного головного інструменту змістовного наповнення освітнього середовища, піднесення ефективності навчально-виховного процесу, наукових досліджень, організаційно-управлінської діяльності.

До оргкомітету виставки для участі у конкурсі була представлена робота на

тему: «Інформаційна система управління професійно-технічним навчальним закладом», керівником авторського колективу якої був директор ДПТНЗ «ВМВПУ» О.Д. Дмитрик, а авторами – С.Г. Корженко, О.М. Воронюк та Г.Е. Ткачук. Розробка даної системи дозволила оптимізувати інформаційну діяльність управління навчального закладу та забезпечила єдиний підхід до формування моделі інформаційно-довідкових ресурсів професійно-технічного навчального закладу. За результатами конкурсу ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» удостоєно Почесною нагородою Лауреата національного виставкового конкурсу «Видатні науково-практичні досягнення в освіті» в номінації «Електронний освітній ресурс». Показовим є те, що нагороду училище отримало нарівні з вищими навчальними закладами. Керівник авторського колективу директор ВМВПУ О.Д. Дмитрик нагороджений Почесним дипломом Лауреата за електрон-

ний інформаційний ресурс.

Виставка представила широкий спектр інноваційних досягнень, досвід оновлення змісту національної освіти та інтеграції до міжнародного інформаційного освітнього середовища. На конференціях, тематичних семінарах, круглих столах, презентаціях і майстер-класах освітяни й науковці з різних регіонів країни та іноземні учасники обговорили нагальні проблеми сучасного розвитку освіти, шляхи інтеграції до європейського освітнього простору, обмінялися досвідом педагога і науковці різних країн. Закордонні заклади освіти та агенції запропонували програми навчання та обміну. Заходи відбулися за участю керівників і провідних науковців Національної академії педагогічних наук України, фахівців Міністерства освіти і науки України, Інституту модернізації змісту освіти МОН України, органів державної влади і управління, практичних працівників усіх ланок

галузі, представників закордонних закладів освіти та міжнародних представництв.

Досвід упровадження освітніх, виховних і виробничих новацій в діяльність навчального закладу, використання електронних освітніх ресурсів у навчанні, презентував наш навчальний заклад на експозиції «Профтехосвіта Вінниччини».

Міжнародна освітня виставка – найбільший професійний захід нашої країни, який об'єднав усіх зацікавлених учасників освітнього процесу в пошуку ефективних шляхів підвищення якості національної освіти, розвитку інноваційного освітнього простору як основи досягнення стандартів європейської спільноти, розширенні співробітництва із закордонними освітянами та науковцями. У своїх відгуках учасники та відвідувачі високо оцінили надану можливість професійного спілкування з колегами, обміну ефективним педагогічним досвідом із закордонними представниками, отримання неоціненного досвіду. Майбутні абітурієнти мали унікальну можливість ознайомитись з особливостями вступу до навчальних закладів, вибору майбутньої професії.

Від нашого навчального закладу форум відвідали директор О.Д. Дмитрик, заступники Л.О. Біла, С.Г. Корженко, М.М. Тютюнник, та викладачі М.В. Вижга і Г.Е. Ткачук. Загалом, усі отримані емоції, нові знайомства та професійні контакти на VIII Міжнародному форумі «Інноватика в сучасній освіті – 2016» надали учасникам наснаги, сил і бажання рухатись далі до нових звершень.

Ми вітаємо весь педагогічний колектив, адже наш спільний творчий вклад знову приніс перемогу і черговий раз підтвердив та закріпив високий статус нашого училища. Тож бажаємо всім творчих успіхів та перемог у майбутньому!

М.В. Вижга, викладач української мови та літератури

Гідна робота – гідний результат

9 листопада – День української писемності та мови

День української писемності та мови – свято, яке щороку відзначається в Україні 9 листопада. За православним календарем – це день вшанування пам'яті Преподобного Нестора-Літописця

Кирила і Мефодія.

У День української писемності та мови за традицією покладають квіти до пам'ятника Несторові-літописцю; відзначають найкращих популяризаторів українського слова; заохочують видавництва, які випускають літературу українською мовою; стартує Міжнародний конкурс знавців української мови імені Петра Яцика (конкурс проводиться за підтримки Міністерства освіти та науки України та Ліги українських меценатів). Щорічна кількість учасників – понад 5 млн із 20 країн світу.

У цей день на Українському радіо традиційно відбувається радіодиктант національної єдності. Цю акцію започатковано 2000 року. Відтоді щороку всі охочі можуть взяти участь у написанні радіодиктанту та не стільки з'ясувати, чи добре знають українську мову, як продемонструвати єдність з усіма, хто лю-

бить і шанує українське слово.

Пропоную усім учням і педагогічним працівникам з цього дня почати боротьбу за чистоту нашого мовлення, бо саме в розмові виявляється рівень нашого розуміння цінності українського слова як головної ознаки української нації, гордості за свій народ, рівень нашої грамотності і культури.

Потужна сила в наших словах:

Є в ньому мир, є боротьба, Державності стійка основа, Нового дня міцна канва. Барвиться пісня Чураївни, Козацькі мають хоругви, В нім глибина від пані Ліни, Міць, що минає береги. Теліги мрія, мужність Стуса І Винниченкова борня – Те, що ніколи не обтрусить Життя бурхлива течія.

С.П. Мазуренко, викладач української мови та літератури

В любові осені нема...

Коли в душі цвіте весна,
Коли від щастя – вії в росах,
То ти, людино, тим красна!
Хоча надворі – в дощах осінь.
Якщо ти маєш почуття,
Що надиха, живить, палає,
То можеш повернуть життя
І тому, хто давно вмирає.
Любов не може жить одна.
Вона завжди цвіте й буяє;
І тим, хто у біді, вона
Обійми й серце відкриває.
Любов назустріч йде сама,
Її не треба просить довго,
Шукає тих, в кого нема
Підтримки, сил і віри в Бога.
Любов підійме, пригорне,
Розрадить і подасть води...
Голодного не обміне,
І не залишить у біді.
Це почуття завжди живе,
Воно до нас прийшло із неба.
І те, що скажу, – не нове:
Любов – це все, що людям треба.
Прислухайся до моїх слів –
З них б'ють джерел святих ключі,

Крізь них почуєш птаха спів,
Забудеш осені дощі...

І.О. Колодкіна, майстер виробничого навчання

ВИЯВ СПРАВЖНЬОГО ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ

Знову, як і щороку, листопад у нашому училищі розпочався декадою методичної комісії кухарів, кондитерів. З 10 по 19 листопада майстрами та викладачами було проведено майстер-класи, тематичні заходи, а 20 листопада в актовій залі відбувся підсумковий захід «Посвята в кухарята», на якому усіх учнів I курсу прийняли до лав кухарів.

Позаурочна робота – невід’ємна складова навчально-виховної діяльності викладачів та майстрів навчального закладу. Вся система позаурочної роботи має як навчальну, так і виховну мету.

Позаурочна робота здійснюється систематично, але найповнішої реалізації її мети сприяє декада, яка у поточному навчальному році була проведена, на нашу думку, дуже цікаво, змістовно і, сподіваємося, ефективно.

Кожен викладач та майстер взяв активну участь в організації та проведенні декади, розробив та провів власний захід і доклав чимало зусиль до проведення уже традиційної ярмарки «Щедра та гостинна наша Україна».

Під час декади майстром виробничого навчання В.С. Прудун було проведено майстер-клас «Приготування кейкпосів» для учнів, викладачів та майстрів нашого навчального закладу.

Майстер виробничого навчання Г.А. Танасієнко провела майстер-клас «Приготування чізкейку», в якому брали участь учні першого курсу. Учасники мали можливість продемонструвати свої професійні навички та позмагатися у своїх знаннях з професії кухаря.

Майстрами виробничого навчання Л.М.Олійник, Л.С. Андрущенко, А.Г. Войцещук було проведено цікаві та змістовні майстер-класи: «Приготування пирога з корицею», «Приготування м’ясного рулету», «Приготування 3-D желе». У майстер-класах брали участь учні груп №1, 2, 41, 24, 8. Учні могли не тільки споглядати за процесом приготування, а й самим долучитися до нього.

Викладач спецдисциплін О.М. Пахолук провела тематичний захід «Овочевий батл», в якому змагалися учні групи

№1. Мета заходу: показати роль та значення профтехосвіти на сучасному ринку праці, престиж професії «Кухар. Кондитер», сприяти підготовці конкурентноспроможних, висококваліфікованих робітників, які прагнуть до подальшого професійного зростання, виховувати любов до світу праці, до обраної професії.

Конкурс проводився у 5 раундів, в яких учні могли продемонструвати свої професійні знання із теми «Овочі». Це змагання вимагало від учасників кмітливості, дотепності, наполегливості, гарної пам’яті, певного професійного та культурного рівня. Панувала атмосфера творчості та взаєморозуміння.

В рамках декади був проведений конкурс газет на тему «Дивовижна професія – «Кухар. Кондитер», в якому взяли участь усі групи, що навчаються за цією професією. За результатами конкурсу перше місце за кращу газету отримали учні групи №1, друге місце – учні групи №41, третє – учні групи №8.

20 жовтня 2016 року викладач спецдисциплін Р.А. Мазур в актовій залі училища провела підсумковий захід декади

методичної комісії кухарів, кондитерів – «Посвята в кухарята», який присвячено «Міжнародному дню кухарів і кулінарів», що був заснований у 2004 році.

Захід проводився у вигляді театралізованого дійства, що високо оцінили всі присутні. Усі побачили, що наші учні уміють не тільки працювати на уроках теоретичного навчання, оволодівати професією, розвивати свої практичні навички, творчі здібності, бажання та уміння на уроках виробничого навчання, а й вправно танцювати, професійно співати, декламувати вірші.

Основною метою заходу було прийняти учнів першого курсу до почесних лав кухарів. Для цього вони змагалися у конкурсі на спритність та вправність у вдяганні спецодягу, співали, танцювали. Усі учні першого курсу проголосили «Клятву кулінара», якої вони, ми сподіваємося, будуть дотримуватися у своїй професійній діяльності.

На завершення першокурсникам вручено «Ключ знань», яким вони зможуть «відкрити» усі потаємні двері та емблеми кухарів. Адміністрація училища нагородила найсумлінніших учнів грамотами та подяками за активну участь в усіх заходах декади.

Такі заходи дають можливість продемонструвати професійні уміння та навички учнів, розкрити весь творчий потенціал, ще раз підтвердити рівень майстерності наставників та закріпити їх авторитет серед вихованців, що є надзвичайно важливим у нашій роботі.

У результаті проведених заходів можна зробити висновок, що професія «Кухар. Кондитер» – це кропітка і важка праця, яка потребує багато зусиль, напруження, натхнення, творчого пошуку. Потрібно не просто формально робити свою роботу, а творити, жити кулінарним мистецтвом, не просто торкатися до продуктів, а відчувати їх кожною клітинкою, вкладати в приготування страви потужний заряд позитивної енергії, передавати свою любов до життя і людей – ось вияв справжнього професіоналізму.

Р. А. Мазур, викладач спецдисциплін

Успішність працівників – у знанні іноземних мов

13.10.16 р учениці групи №33 Юлія Молдован та Тетяна Доскоч відвідали «Міжнародний молодіжний аграрний форум – 2016», який відбувся у Вінницькому національному аграрному університеті.

Ми брали участь в різних програмах та конкурсах. Були круглі

столи, майстер класи, шоу програми та дискусійні клуби на такі теми: «Правове, економічне та фінансове обґрунтування інноваційного розвитку аграрного виробництва», «Сільськогосподарське виробництво в умовах глобальної екологічної кризи та зміни клімату» та інші. Основною мовою проведення форуму була англійська, хоча був переклад на українську, німецьку, польську, російську мови. Для ознайомлення було представлено багато друкованих матеріалів (тези, доповіді, статті) англійською, українською, російською мовами.

Отже, побувавши на форумі, ми дізналися багато різноманітної інформації для власного розвитку, отримали масу позитивних емоцій та зробили такі висновки: щоб бути перспективним працівником, потрібно розширювати свій світогляд в світі іноземної мови.

Тетяна Доскоч, Юлія Молдован, учениці групи №33

Сильні тілом і духом

Нещодавно в нашому навчальному закладі відбулось щорічне благодійне свято, присвячене Дню захисника України та святу Покрови. Учні училища представили різноманітну продукцію, брали участь у конкурсах та спортивних змаганнях.

Я, як спортивний представник, була суддею в змаганнях з арм-реслінгу. Бажаючих перевірити міцність своїх рук було багато. Серед них учні груп №45, 1, 13, 22, 6, 44. Хлопці змагалися завзято і наполегливо. Але перемогу серед юнаків, вже другий рік поспіль, здобув учень групи №45 – Ілля Лежепєков, який переміг також у змаганнях з поштовху гирі.

На цьому видовищному святі перевірити силу рук вирішили також і дівчата. Тож, змагались учениці груп № 18, 34, 29, 10. Перемогу в такому чоловічому виді спорту здобула учениця групи №18 – Анастасія Лавренюк.

Переможці отримали цінні призи і багато позитивних емоцій.

Вітаємо їх та бажаємо нових здобутків.

О.К. Петелько, викладач фізкультури

За мить до перемоги

МИ ОСОБЛИВІ...

хлопці, які заслуговують на повагу.

Досить велика кількість моїх одногрупників досягли значних успіхів у творчій, спортивній, науковій діяльності, а також беруть участь в учнівському самоврядуванні. Пісні у виконанні моїх побратимів виборюють гран-прі в обласних конкурсах, а святкові листівки, які ми малюємо власноруч, займають призові місця в училищних конкурсах. Не можна обділити увагою і спортивну сферу нашої діяльності. Хлопці займають активну позицію в спортивному

Група №39 є дуже дружним колективом. Ми завжди стараємося допомогти один одному, незважаючи на свої проблеми. Звісно, між нами бувають певні негаразди, суперечки, сварки тощо. Але вони лише загартовують, що і робить нашу групу згуртованішою.

І нехай кажуть, мовляв, група №39 – недисциплінована, неорганізована тощо. Але ми ж то знаємо, що ми особливі, і з нами дуже приємно мати справу. Варто лише зрозуміти, що ми – одна команда, і ніякі негаразди, незгоди чи неприємності не зможуть нас розділити.

Іваніщев Ярослав, учень групи №39

Володимир Недбайло після присяги на вірність українському народу, м. Черкаси

ДПТНЗ «ВМВПУ» багатий яскравими особистостями, кожна з яких виділяється тією чи іншою ознакою. Учні групи №39, що навчаються за професією «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування» є досить колоритними людьми.

Серед моїх одногрупників є здібні до наук, до різних ремесел, є прекрасні художники і талановиті співаки, є просто

житті нашого навчального закладу, беручи участь в найрізноманітніших спортивних змаганнях.

А щодо громадської діяльності, то нашій групі взагалі немає рівних! Хай нас тільки попросять, і ми тут як тут, готові приймати безпосередню участь у заходах, надавати допомогу при їх організації. Не забуваємо ми також про наш святий обов'язок – навчання.

Дружний колектив групи №39

Щира та відкрита

Здавалося б ще недавно ця усміхнена та весела дівчина переступила поріг нашого училища, а сьогодні вона учениця групи №34 ДПТНЗ «Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища».

Так, дійсно Тетяна Заклевська вперше побувала в нашому навчальному закладі ще восени 2015 року, коли її сюди привела подруга. Таня вже тоді із захопленням роздивлялася наші навчальні аудиторії та майстерні, гарні коридори та музей училища і, мабуть, вже тоді вирішила вступати саме до нас. Я впевнений, що вона не помилилася у своєму виборі, і проявить себе під час навчання тільки з кращого боку. В Тетяни багато уява та здібності, вона щира та відкрита у спілкуванні, оптимістка по життю, можливо трохи замріяна. Ця дівчина поєднала в собі спортивні та мистецькі таланти. Вона захищала честь групи, граючи у футбол, та брала

активну участь у ярмарку «Щедра і гостинна наша Україна». Таня була безпосередньою учасницею дефіле «Vtormodels ВМВПУ» в досить оригінальному і гарному костюмі. Але найкраще вона вміє писати та декламувати вірші. Ось деякі з них...

Ранішня роса

Краплиночка роси,
Мов дзеркало весни,
Засяяла в обіймах сонця.
І ранок свіжим подихом своїм
Засяяв у віконце.
Мерщій прокинись,
Подивись, яка краса навколо:
Стрімка ріка і поле,
І жайворонків спів довкола.
Ти збережи цю Землю,
Зігрій її любов'ю.
І піснею веселою й гучною
співатиме весна,
Біленьким чубчиком ромашка
киває головою,
Й у серці слід легкий
лишає ця краса!

Люба моя, Україно!
Люба пташко моя, Україно,
Ти стогнеш та плачеш, як мала дитина.
Злі нелюди прагнуть тебе утопити,
У крові та багнюці змісити.
Батьки та діди наші кров проливали,
За щастя та землю голови впали.
Чого ж то сьогодні ми миру не знайдем?
Чого ж у вогні наші діти горять?
Чом рушниця у сина в руках,
Чом ми не зупинили цей жах?
Не вірю, що квітка зав'яне
й не буде весни.
Просніться, здригніться,
дайте відсіч війні,
Дайте нашим матерям спокою в ці дні...

Д. Ю. Фурман, викладач фізики

ПРОФЕСІОНАЛ СВОЄЇ СПРАВИ

У житті кожного є момент, коли необхідно прийняти для себе одне з найважливіших рішень – вибрати справу до душі, за покликанням. Вибір професії, початок самостійного трудового життя іноді не даремно називають другим народженням.

Адже від того, наскільки правильно зроблено вибір професії, залежить цінність людини, її місце в суспільстві, задоволеність професійною діяльністю, фізичне і психічне здоров'я і, накінець, радість та щастя. З цього приводу відомий український педагог і психолог К.Д. Ушинський писав: «Якщо ви вдало виберете працю і вкложите в неї свою душу, то щастя саме вас знайде». Займатися ж не своєю справою дуже важко: втрачається інтерес, людина перевтомлюється, перенапружується, рахує кожну хвилину, коли закінчиться робочий день. У працівника виникає незадоволеність професійною діяльністю, знижується продуктивність і якість праці. Таким чином, помилка допущена при виборі професії, це не тільки особиста невдача людини, але й невдача суспільства.

Наш навчальний заклад у місті називають «комп'ютерним училищем», адже більшість професій у ВМВПУ пов'язані з комп'ютерним напрямком. На рівні «Оператор комп'ютерного набору» вивчається машинопис, де перед учнями ставиться вимога навчитися друкувати сліпим десятипальцевим методом. Та це не просто. Щоб навчитися друкувати, потрібно постійно удосконалювати свій набір тексту, довести до автоматизації рух пальців рук у відповідності до клавіш, закріплених за кожним пальцем.

Для Владислава Бойка, учня групи №4, що навчається за професією «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту лічильно-обчислювальних машин» сліпий десятипальцевий метод дру-

ку виявився надзвичайно простим. Уже на початку першого курсу він друкує майже 300 знаків за 1 хв. (професійна швидкість набору тексту складає 300-350 знаків за 1хв.). І це ще не крайня межа. Нещодавно хлопець запропонував викладачеві машинопису такий спосіб оцінювання: якщо під час кваліфікаційного іспиту при перевірці сліпого десятипальцевого методу він набере 300 чи більше знаків, – отримає 12 балів з предмету у диплом. Це стало стимулом не тільки для Владислава, а й для усієї групи.

Сподіваємося, що Владислав Бойко справиться з цією задачею і отримає найвищий бал з машинопису, а навчальний заклад визнає його як «Професіонала сліпого десятипальцевого методу друку».

Т.М. Черниш, викладач спеціальних дисциплін

«ЩО? ДЕ? КОЛИ?»

Команда інтелектуалів ВМВПУ під час змагань

Команда нашого навчального закладу у складі Яни Надкерничної, Ярослава Іваніщева Насті Гоцалюк, Назара Дяченка та Яни Жорняк взяла участь в інтелектуальному турнірі «Що? Де? Коли?», що проходив у Вінницькому торговельно-економічному інституті.

Серед наших суперників – гідні команди учнів шкіл та студенти вузу. Боротьба була напруженою, але наші учні показали належний рівень знань та дружню командну

гру. І, як результат, здобули II місце, поступившись команді студентів ВНТЕУ.

Ми раді, що перемогли. Для кожного з нас – це новий досвід, нові знайомства, нові можливості проявити себе. І хоча правила гри всім давно знайомі, прості та доступні, але я, як капітан команди, відчула наскільки важливим є вміння дослухатись до думки кожного гравця і наскільки складно брати на себе відповідальність за прийняття остаточного рішення. Впевнена, що цей досвід обов'язково стане мені в нагоді в повсякденному спілкуванні з людьми, в навчанні та кар'єрі.

Вдячна і тим, хто прийшов підтримати команду і вболівав за нас. Звичайно, це надавало нам сил і впевненості.

Всі отримали задоволення від гри, яка додала до нашого щоденного життя ще одну яскраву барву емоцій і спогадів.

Яна Надкернична, учениця групи №15

Училище очима першокурсника

Я – першокурсниця. Цього року закінчила загальноосвітню школу у селі Росоховата Іллінецького району, Вінницької області.

Емоції переповнюють мене. По перше, я стала самостійною людиною. Мама та бабуся, які протягом чотирнадцяти років піклувалися про мене, залишилися вдома. Я буду сумувати за вільними шкільними днями та безтурботним існуванням у родинному гніздечку. Але без звички до самостійного не станеш дорослою, – тож доводиться миритися з розлукою. Потрібно мати велику відповідальність, усвідомити усі переваги та недоліки самостійного життя. Потрібно звикати до того, що зранку немає кому розбудити та приготувати сніданок, все потрібно робити самій.

Життя в училищі відрізняється від простого шкільного ритму. Перші запізнення на зарядку, перші пояснювальні на ім'я ди-

ректора, перші з'ясування стосунків з майстрами та однокурсниками. Але, не зважаючи на це, мені подобається студентське життя. Знайомство з новими вчителями та друзями дуже цікаве і хвилююче. А скільки всього ще потрібно пережити...

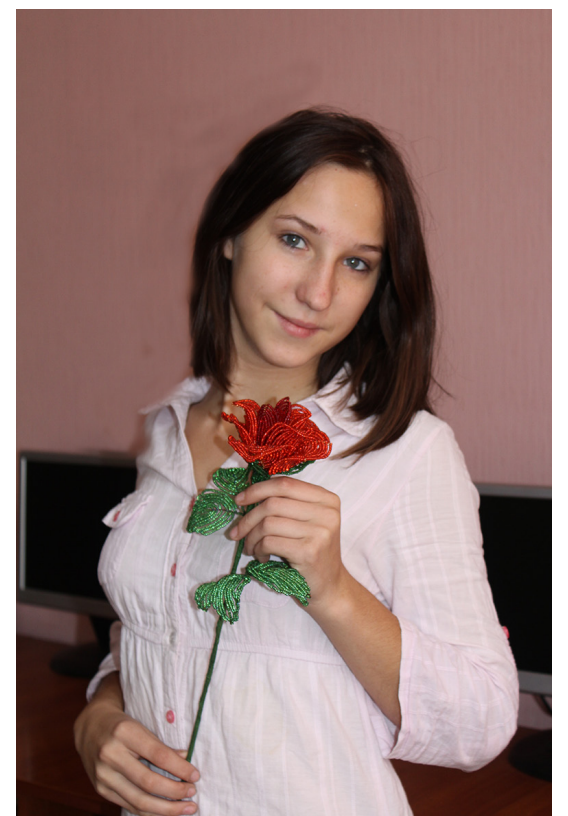
Вперше я відчула, що сама відповідаю за себе.

Я навчаюсь не дуже довго, лише місяць, а згадати вже є що: як збирали гроші на пачку макаронів, як клеїли шпалери в своїй кімнаті. Також, напевне, тим, хто навчається довше ніж я, дуже цікаво спостерігати за нами, як ми, першокурсники, бігаємо по училищі в пошуку потрібного кабінету. Але я впевнена, що крізь це проходили всі. Ще змушує червоніти те, коли в пошуках кабінету запізнилась на урок, а як звати вчителя – не запам'ятала. І знайомство з новими предметами відлякує і, відкривши зошит з практичними завданнями, ти не розумієш,

що взагалі робити. Я почала серйозно ставитись до навчання, вчителі в училищі не такі, як в школі. Вони змушують вчитися. А мій майстер, як друга мама: вона допомагає в усьому і інколи прикриває. Так хочеться перевести будильник і трохи довше поспати, але я розумію, що можу запізнитися, тому швиденько збираюсь на навчання. А це нові знайомства, нові погляди, нові почуття – це теж щось особливе. Ще: навчання навчанням, а обід за – розкладом, всі це розуміють. Тому, щоб добратись до буфету, потрібно виходити з уроку раніше і чимдуж бігти коридором в буфет, щоб зайняти столик.

Кожна людина, яка була студентом, може пригадати багато цікавих історій зі студентського життя, адже це найцікавіший час. І я знаю, що мені теж буде багато чого пригадати.

Діана Гончар, учениця групи №42

Я І МОЯ МАЙБУТНЯ ПРОФЕСІЯ

У моєму житті є декілька важливих етапів. Навчання в нашому закладі – один з них. Мені пощастило навчатись там, де панує культ знань, де працюють справжні майстри своєї справи, тому я можу сміливо дивитись у майбутнє. Впевнена, що пробиватися крізь життя буду відважно, бо училище готує мене до цього. Моя мрія – стати кухарем, і вже зараз я знаю «поезію» і «прозу» цієї професії.

Професія «Кухар. Кондитер» потрібна у всі часи. В період підвищення доходів зростають продажі ексклюзивних кулінарних виробів, а в часи економічного спаду продукція кухарів користується популярністю, допомагаючи справитися з депресією.

В кожній сім'ї щодня готують обід, проте, вивчивши історію кухарського мистецтва, починаєш розуміти, що приготування їжі – це справжня наука.

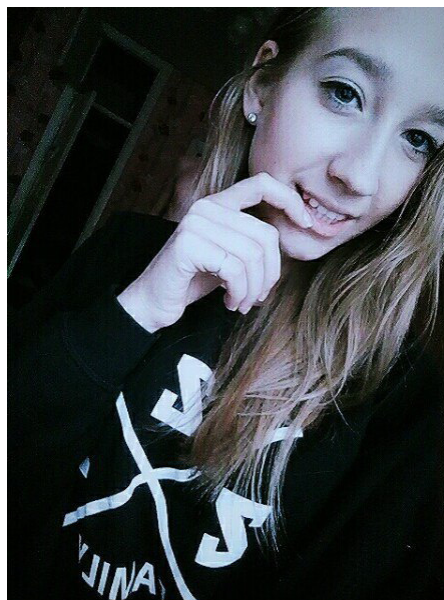
Зацікавленість професією «Кухар. Кондитер» виникла в мене поступово. Зараз я навчаюсь на 3-му курсі. Училище – це те місце, де ми починаємо будувати влас-

ну долю. Вивчаючи кулінарне мистецтво, розширюю свій світогляд, здобуваю практичні навички.

Для мене знання – це мудрість і впевненість у майбутньому. Їх я беру, вступаючи в доросле життя.

Не знаю, як складеться моя доля, але впевнена, що мої вчителі, друзі, училище будуть мною пишатися.

Наталія Бобчак, учениця групи №24

Я навчаюсь на третьому курсі в групі №12 за професією «Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних». З кожним днем я все більше ціную цю професію.

Бухгалтер – професія, яка потрібна завжди і всюди. І люди, які вважають її нудною, дуже помиляються. Адже це не тільки цифри, це – зосередженість та застосування розумових сил.

Бухгалтери потрібні всюди: на виробництві, в різних державних установах, на фірмах чи приватних підприємствах. Без роботи люди з цією професією

не сидять ніколи. На даний момент я знаю основу бухгалтерського обліку, економіку, основи інформаційних технологій – все те, що ми вивчали на лекціях. Сучасний бухгалтерський облік переведений на електронні програми такі як 1С. Це значно полегшує складну роботу бухгалтера. Сама професія бухгалтера є дуже відповідальною, тому що потрібно вести звітність, робити подвійні записи, звіряти баланс. Бухгалтерам потрібні знання економіки підприємства, математики, обліку бухгалтерських даних.

Знання та практичні навички, отримані в училищі, допоможуть мені досягти омріяних вершин, оскільки професія бухгалтера ніколи не втратить актуальності, тому що нашій державі завжди будуть потрібні фахівці високого рівня.

Також ця професія має великий попит за кордоном. У

Світ моєї професії

США, Великобританії вона є традиційно однією з найбільш престижних і високооплачуваних.

За кордоном до цієї професії ставляться зовсім по-іншому. Бухгалтер не може бути підготовленим в університеті, а тим більше в коледжі або на будь-яких курсах. Це повинна бути людина, яка отримала диплом члена професійних бухгалтерів.

Однак стати членом професійних бухгалтерів не так-то просто: потрібно здати іспити, які з першого разу мало хто може здати. Тож, бути бухгалтером за кордоном не тільки вигідно, але і престижно. Я теж дуже хочу поїхати за кордон, щоб подивитись, як насправді працюють бухгалтери, оцінити їх роботу і чогось навчитись самій. Але для початку потрібно добре вивчити іноземну мову і гарно нею володіти. Я думаю, якщо докласти зусиль, у мене все вийде.

Єлизавета Черватова, учениця групи №12

14 ЖОВТНЯ: 4 В 1

14 жовтня – значуща дата, яка щорічно переповнює гордістю серця мільйонів громадян України.

У 2016 році цього дня українці відзначають чотири великих свята:

- День святої Покрови Пречистої Богородиці;

- 74-у річницю створення Української повстанської армії (УПА);

- День Українського козацтва;

- День захисника України.

Давайте познайомимось ближче із цими святами.

Свято Покрови здавна є одним із найулюбленіших українських свят, хоча воно і не входить до 12 головних церковних свят року (не є дванадцятим). Воно було введено у християнство тільки в X столітті і має під собою чи то легенду, чи то реальну подію, яка відбулася в стародавньому Царгороді (Константинополі). На ту пору місто було оточене чужинцями (за різними джерелами, то могли бути як давні руси (ски-ти) на чолі з князем Аскольдом, так і агаряни (магометани – араби або турки), і Божа Мати начебто покрила своїм омофором городян, які молилися на всенічній службі у Влахернському храмі.

Свідками чудесного видіння були святий юри-дивий Андрій і його учень Єпифаній: під церковним склепінням з'явилася Пресвята Богородиця в оточенні ангелів, пророків і апостолів і накрила віруючих своїм дивовижної краси омофором. Відтоді Покрова асоціюється зі заступництвом і захистом від ворога як видимого, так і невидимого.

Згідно зі свідченнями істориків, саме на Волині, в урочищі Вовчак Турійського району Волині, 14 жовтня 1942 року, на Покрову, зародилася Українська повстанська армія. У 1943-1944 роках тут діяла велика база УПА під назвою «Січ». Діяльність УПА можна назвати національно-визвольним рухом за незалежність Української держави.

У 2014 році Президент України Петро Порошенко встановив щорічно 14 жовтня відзначати День захисника України та скасував святкування Дня захисника Вітчизни 23 лютого, відомого з радянських часів, як «День Радянської Армії і Військово-Морського флоту». Глава держави Петро Порошенко у своєму виступі під час військового параду в Києві 24 серпня 2014 року відзначив: «В багатому на подвиги літописі українського воїнства безліч битв і дат, гідних стати

Днем захисника Вітчизни. Я наголошую, Україна більше ніколи не відзначатиме це свято за військово-історичним календарем сусідньої країни. Ми будемо шанувати захисників своєї Батьківщини, а не чужої!».

«Молодіжний вісник» вирішив поцікавитися у наших учнів, яке свято вони відзначають 14 жовтня.

Як Ви вважаєте, наскільки важливим святом є День українського козацтва?

Для патріотизму це свято є дуже важливим, тому що воно підіймає дух народу, воно дає зрозуміти, що в усі часи люди хотіли стати одним цілим. Якщо ми будемо всі разом, – нас ніхто не зламає, а якщо поодиночі, – то будь-хто зможе нас образити або принизити. Тому, на мою думку день українського козацтва є дуже важливим для нашого народу, особливо у цей період, коли на нашій землі іде війна, наш народ повинен об'єднатися проти ворога. Тому це свято може допомогти нам об'єднатися.

Тетяна Шевчук, учениця групи №29

День українського козацтва – це дуже важливе свято для кожного українця, адже козацтво символізує мужність, патріотизм та бажання бути незалежними.

Козаки віддавали своє життя, щоб захистити свою Батьківщину. Ми зобов'язані шанувати пам'ять про них, їхній вибір покласти своє життя за рідну державу.

Валерій Бабич, учень групи №5

Свято Покрови Пресвятої Богородиці для козаків було дуже великим святом, про це свідчить багато істориків та оповідей. Вже 17 років Україна святкує День козацтва саме 14 жовтня.

І я вважаю, що це свято є важливим для українського народу, адже козаки зробили значний внесок у розвиток нашої історії. Ще за часів славетного Богдана Хмельницького вони обороняли кордони України, були сильними, відважними та мужніми. Напевно, кожен чув про козацьку добу, вільних вояків та їхні подвиги. І ні для кого не секрет, що саме козаками створювалася наша історія, і кожен з нас не тільки причетний, а й відповідальний за неї.

Тетяна Жила, учениця групи №10

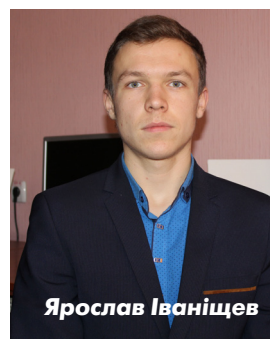
Як Ви гадаєте, чи варто відзначати сьогодні 74-у річницю створення Української повстанської армії?

Я думаю, що треба святкувати 74-у річницю УПА, бо з 2005 року в Україні офіційно відзначаються дати, що пов'язані зі створенням УПА. Армія боронила Україну від німців, кожен знав, за що бореться. Наші захисники того часу мали військову хитрість, винахідливість, тому стояли до кінця...

Роман Гелемба, учень групи №39

На мою думку, це навіть не має обговорюватись. Звісно, весь український народ має відзначати дану річницю, адже ця армія, ці відважні солдати захищали нас, наш суверенітет і незалежність. Українська повстанська армія мужньо боролась за свою ідею, стояла до кінця. Можливо, без УПА наша держава не

Ярослав Іваніщев

була б незалежною, не мала б свого статусу. І ми маємо бути вдячні усьому війську, адже за нас покладені життя, пролита кров...

Ярослав Іваніщев, учень групи №39

Вважаю, що події 1942 року не можна залишити поза нашою увагою. Хтось із філософів сказав: «Якщо історію забути, вона може повторитися». Знання історії своєї нації та своєї культури, її розвитку та процвітання – це прояв патріотизму та вірності своєму народу та державі. УПА відіграла дуже важливу роль у розквіті України. Адже саме ця армія виборювала кров'ю незалежність нашої держави. Мало людей знають про цю дату. Я вважаю, що було б добре, якби цей день відзначали на рівні держави, адже нехтувати історією не варто... А шанувати пам'ять тих, хто воював за нашу свободу – наш обов'язок!

Олександр Свідра, учень групи №29

Чому, на Вашу думку, у 2014 році День захисника України офіційно встановлено саме 14 жовтня?

Упродовж багатьох років 14 жовтня ми відзначаємо велике свято Покрови Пресвятої Богородиці. Із давніх-давен люди завжди вважали цей день порятунком, тому що вірили, що Покрова охороняє всіх людей. Під час війни 14 жовтня козаки проводили загальну Раду, де перевибирали кошового отамана і старшину. Пресвята Богородиця й донині залишається заступницею усіх українських військових. Як на мене, Президент України прийняв правильне рішення, встановивши це свято саме на Покрову.

Юлія Мовчан, учениця групи №34

На мою думку, День захисника України встановлено

14 жовтня на свято Покрови Пресвятої Богородиці, тому що ще за козацьких часів це був святковий день захисників Вітчизни. Саме силу нескорених демонстрували українські воїни, які відстоювали незалежність України у війні. Тому захист Вітчизни став справою всіх українців. Можливо, з метою вшанування мужності та героїзму захисників незалежності, військових традицій і звитяг Українського народу День захисника України встановлено саме 14 жовтня.

Тетяна Петлівнича, учениця групи №29

Чого Ви побажали б захисникам незалежної України, які сьогодні борються за суверенність нашої Батьківщини?

У цей нелегкий час, коли на сході України йде неоголошена війна, а наші захисники оберігають наш спокій, з великою вдячністю і низьким укліном я хочу подякувати нашим захисникам за їхню важку працю, героїзм, за те, що вони ризикують своїм життям кожної хвилини. Бажаю вам, дорогі наші захисники, і вашим родинам міцного здоров'я, злагоди, добра, миру і успіхів у житті. Повертайтеся живими та здоровими додому, до своїх сімей, і нехай Бог вас оберігає. Слава Україні! Героям слава!

Назар Прушинський, учень групи №7

Дорогі захисники України! Хочу вам побажати міцного здоров'я, щастя, благополуччя, подальших успіхів у будь-яких початих справах. Хай вас підтримують та надихають рідні люди, розуміють та допомагають побратими. Щиро зичу вам незламної волі, довгих років мирного життя, уваги й турботи рідних та близьких, бажаю вам віри в краще майбутнє нашої дер-

жави. Перед вами схиляється весь український народ, у вас вчимося любити Батьківщину. Я щиро вдячний всім, хто захищав, захищає і захищатиме нашу країну. Бажаю вам міцного здоров'я, злагоди у родинах та мирного неба над нашою рідною Україною.

Назар Дяченко, учень групи №6

Війна

*Де той час, коли пострілів не було чути,
Де той час, коли на кордоні було пусто,
Де той час, коли померших не було,
Немає більше того часу,
тепер все забуто.*

*Знову тема війни, вона немов тепер вічна,
Відмітка вже немирна,
вона вже критична!
Глянувши лише раз новини,
Розумієш що вже нічого не коштує життя людини.*

*І як тепер живе чиясь матір без дитини?
Війна відбулася незрозуміло чому,
Це війна без причини...*

*Часу мирного вже нема.
Наступила братовбивча війна.
Як жити, розуміючи,
що вона саме така:
Непотрібна, кинута на призволяще,
Але все ж забирає життя.*

*Я вражений тими подіями,
що відбуваються,
Немов би там зверну у солдатики граються,
Стратегію уявляли,
але вимкнути забули.
Ви тут вівці, не акули,
Просто не тим ключем
двері відімкнули...*

Ігор Фадєєв, учень групи №6
Над опитувальником працювали майстри виробничого навчання Н.Ю. Коломійчук та А.В. Чухно

ПЕРША ЗАПОВІДЬ ЛІКАРЯ: НЕ НАШКОДЬ!

Що може бути важливішим за здоров'я? І хто, як не лікарі, спроможні його зберегти. Та чи справді сьогодні українська медицина докладає максимум зусиль, аби вчасно надати необхідну допомогу та запобігти негативним наслідкам. Кожного першого понеділка жовтня відзначається Міжнародний день лікаря за ініціативою ВООЗ ООН як день солідарності і активних дій лікарів усього світу.

«Молодіжний вісник» вирішив дізнатися у наших учнів, чи довіряють вони нашим лікарям та чи завжди медики дотримуються клятви Гіпократата. Чи відвідуєте Ви лікарню у випадку захворювання, займаєтесь самолікуванням удома?

Я відвідую лікарню тільки в тих випадках, коли не знаю, як лікувати хворобу в домашніх умовах. Я розумію, що самолікування може призвести до негативних наслідків, але є давно всім відомі так звані «дідівські методи», які іноді допомагають більше та краще, ніж теперішні медикаменти. На мою думку, про ці методи слід пам'ятати кожному, адже сучасна медицина дуже дорога, а про занадто довгі черги я взагалі мовчу. Ліпше вдома – під ковдрою та зі смачним малиновим чаєм. Але не варто забувати, що при неправильному лікуванні можуть виникнути ускладнення.

**Юрій Аверкін,
учень групи №6**

Правду кажучи, я намагаюся не відвідувати лікарень, і проблема навіть не у грошах чи кваліфікованості лікарів, а в часі, витраченому на чергу. Вистояти близько години у першій черзі, щоб отримати «направлення» до іншої черги ще на годину, а далі ще, і ще, і ще... Я намагаюся пити холодну воду та приймати контрастний душ, щоб загартуватися. Тоді потреби у відвідуванні лікарні не буде.

Все ж, щороку я проходжу повне обстеження у медичній установі. Це займає у мене від 3 до 5 днів, не враховуючи очікування результатів. Я вважаю, що обстеження надто затяжні через те, що лікарі не працюють на роботі, а очікують завершення своєї зміни. Останній раз я був у лікарні на початку літа і не збираюся найближчим часом її відвідувати. Як на мене, краще все-таки попоти чаю з лимоном, закутатися в ковдру і прийняти звичайні протівірусні засоби.

**Вячеслав Глинчук,
учень групи №5**

Якщо в мене виявилось захворювання, я одразу йду до лікаря. Справа в тому, що в мене астма, і будь-яке захворювання дуже погано позначається на моєму здоров'ї, тому без допомоги спеціалістів тут не обійтись. Навіть, якщо в мене звичайна застуда, без консультації лікарів вона може перерости у бронхіт, а пізніше – в обструктивний бронхіт, так що лікуватися вдома – точно не мій варіант.

А вже у лікарні на мене чекають зовсім інші проблеми – вже з лікарями Моє ставлення до них дуже скептичне, бо є лікарі досвідчені – таких можна сміливо називати спеціалістами, а є новачки, яких допустили до роботи, бо чергового лікаря немає. Вони можуть поставити неправильний діагноз або приписати не ті ліки, і наслідком може бути летальний результат.

Зараз майже неможливо довести, що в смерті людини через хворобу винна саме медицина, бо там є дуже багато нюансів. Наприклад, ці «спеціалісти» можуть

Ярослав Мальцев

«спихнути» все на невчасний прийом ліків або на несприйняття медикаментів організмом. Тому у випадку хвороби слід звертатись до перевірених лікарів, про яких є схвальні відгуки.

**Ярослав Мальцев,
учень групи №29**

На превеликий жаль, всі ми колись хворіємо, хочемо ми того чи ні. Тому я теж, як і всі інші, при якому-небудь захворюванні йду до лікарні. У більшості випадків я прислуховуюсь до порад лікарів, оскільки вони кожного дня допомагають хворим людям і знають свою справу. Але іноді вони виписують забагато непотрібних і дорогих ліків, навіть при звичайному кашлі, який можна вилікувати і без застосування медикаментів. Ось чому, коли в мене грип чи застуда, я більше віддаю перевагу самолікуванню, ніж порадам лікарів.

**Дмитро Кучанський,
учень групи №45**

З якими проблемами української медицини Вам доводилося зіштовхуватися останнім часом?

У моєму житті найчастішими проблемами, з якими я зіштовхувався в нашій медицині, були корупція і низький рівень обслуговування. Більшість лікарів невірноважені та знервовані. А нервують вони через свою роботу. Здебільшого вони нервують із-за пацієнтів. Останнім часом перевищують свої права і цим не рідко виводять лікарів із себе. Але ті люди, які йшли на цю професію, повинні були знати, на що вони погоджуються. Більшість беруть хабарі через те, що їхня зарплата вкрай мала. З та-

Максим Скаженюк

кою зарплатою тяжко прожити в нинішніх умовах. На мою думку, нашу медицину не змінити до тих пір, поки не зміниться сама країна свідомість людей.

**Максим Скаженюк,
учень групи №7**

За останній час мені довелося зіштовхнутися, напевно, з найактуальнішою проблемою української медицини – чергами! Проходять комісію до військового комісаріату, я відчув їх «із середини». Черги створюють досить конфліктні ситуації. Це пов'язано з багатьма факторами і один з них – менталітет наших людей. Є люди, які сумлінно чекають своєї черги, та можуть пропустити людину, яка потребує швидкої допомоги лікарів. А є такі, які проштовхуються крізь всіх, не зважаючи на тих, хто очікує своєї черги або потребує цього більше, ніж інші. Взагалі, таких проблем досить багато, і скоріш за все, ця проблема в нас самих, ми створюємо державу і ми повинні відповідати за свої вчинки, тому що на нас дивиться покоління дітей. Ми маємо думати перш ніж зробити той чи інший вчинок. Мені здається, якби ми дивились на свою державу як на державу наших дітей, а не на державу наших предків, то багато чого б змінилось б.

**Роман Громадський,
учень групи №22**

Останнім часом не зіштовхувався з проблемами української медицини. Взагалі, я вважаю, що наша «безкоштовна» медицина потребує значних витрат. Наприклад, якщо тебе привезли у край важкому стані, не всі лікарі добросовісно почнуть лікування без внесення певної матеріальної допомоги лікарні. Якщо людина знаходиться на стаціонарному лікуванні, їй можуть запропонувати купити більше ліків, ніж потрібно, або вони коштуватимуть набагато дорожче, ніж їхня середня ціна в аптеках. Крім того, багато хто з лікарів за певний грошовий еквівалент краще спостерігатиме за перебігом вашого здоров'я в стаціонарі. Не всі, але багато

лікарів, ставляться халатно до пацієнта, поки він не заплатить певні внески. Ніхто якісно нічого не зробить, поки не «подякуєш». Якщо людині потрібна операція, зазвичай, це коштує чималих грошей. Але крім того, якщо порухати ще ліки, догляд за хворим у післяопераційний період і так далі, отримуємо взагалі нереальні суми. Особливо, коли йде мова про онко-хворих, дітей з вродженими вадами серця. В таких випадках люди розраховують тільки на благодійні організації, на небайдужих людей, які допомагають коштами.

Також, зважаючи на ціни в аптеках, нам просто не можна хворіти. Бо в деяких випадках ніяких, навіть середніх заробітних плат, не вистачить, щоб здійснити лікування тієї чи іншої хвороби.

Але, не зважаючи на всі проблеми медицини, я вважаю, що частково все-таки винен уряд, наше законодавство. Тому що заробітна плата в лікарів далеко навіть не середня. Вони теж люди, які мають отримувати гідну оплату праці. Те ж саме стосується і цін на ліки. Вони повинні контролюватися на державному рівні, але, певно, їхній ріст комусь вигідний, хтось просто наживається на студентах, пенсіонерах та простих робітниках...

**Дмитро Кухарчук,
учень групи №5**

Я проживаю у селі міського типу Чечельник. У нас в районі одна лікарня на багато селищ. Автобуси їздять рідко і не через усі села, тому люди вимушені викликати таксі до районної лікарні. А це немалі гроші.

**Владислав Козеренко,
учень групи №39**

У багатьох селах немає лікарень, тому доводиться їхати в сусіднє село або в районний центр. Багато приїжджих та місцевих пацієнтів створюють занадто довгі черги. Людям, для того щоб потрапити до лікаря, доводиться приходити дуже рано, інколи навіть до того, як відкривається лікарня.

**Сергій Цимбал,
учень групи №39**

Чи є серед Ваших знайомих лікарі, фанати своєї справи та професіонали від Бога?

Серед моїх друзів є одна дівчина, яка зараз навчається на лікаря, і вона дійсно є фанатом своєї справи.

Коли вона приходиться із занять, то робить невеликий відпочинок і «сідає» за навчання. Вчиться до пізньої ночі, і так майже щодня, навіть на вихідних.

Для неї зараз навчання – це найважливіше. Вона не забуває матеріал для тимчасового відтворення на оцінку, а хоче стати дійсно кваліфікованим працівником та мріє в майбутньому допомагати людям. Я вірю, що ця дівчина стане справжнім лікарем. Я ще ніколи не бачив людини, настільки захоплену якоюсь справою. На сьогодні для неї існує тільки навчання, а в майбутньому – самовіддана робота.

У цьому, звичайно ж, є свої «плюси» і свої «мінуси». Але те що за 6 років на одного кваліфікованого лікаря стане більше, – це факт!

**Владислав Бобик,
учень групи №5**

Над опитувальником працювали майстри виробничого навчання Н.Ю. Коломійчук та А.В. Чухно

ГЕЙ, УСІ НА

Щедра та гостинна наша Україна

У цей складний час кожен українець прагне доторкнутись до глибинних джерел українських звичаїв та традицій, які є самобутніми і неповторними. Це є своєрідним проявом патріотизму, активної життєвої позиції й відчуття національної приналежності.

Ярмаркування – це не тільки символ відродження традицій минулого, але й одна із форм благодійно-фестивального руху.

17 жовтня на подвір'ї ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» проходив приурочений до свята Покрови Пресвятої Богородиці, Дня українського козацтва та Дня захисника України справжній великий благодійний український ярмарок. До нього було залучено всіх учнів, працівників училища, а також батьків.

Кожна група відзначалась креативністю при підготовці та проведенні ярмарку: творчим підходом до оформлення столів з осінніми дарами, власноруч приготовленими стравами.

Програма передбачала виставку-продаж сільськогосподарської продукції, майстер-класи народних ремесел, виступи художніх колективів училища та міста, розіграш лотереї «Небайдухи серця», виставку-конкурс «Дари Поділля», конкурси «Довга коса – дівоча краса», «Vtormodels ВМВПУ» (презентація учасниками заходу одягу із вторинної сировини), монетний двір, лучну точку, козацькі розваги; виставку кондитерських смаколиків та виробів з борошна, а від майбутніх кухарів – дегустацію страв польової кухні: кулешу, шашлику, юшки з риби, вареників, печеної картоплі.

Звуковою окрасою ярмарку був духовий оркестр Вінницького училища культури і мистецтва ім. М.Леонтовича під керівництвом Бориса Ісадова. У дійстві також взяли участь клуб історичної реконструкції «Аркона» (лицарські бої), театр історичного танцю «Айсідора».

На ярмарок були запрошені представники Департаменту освіти і науки Вінницької ОДА, роботодавці, представники навчальних закладів, громадських організацій, соціальні партнери. Вражає те, що традиційними гостями дійства є жителі мікрорайону та випускники попередніх років, які з нетерпінням чекають і відвідують

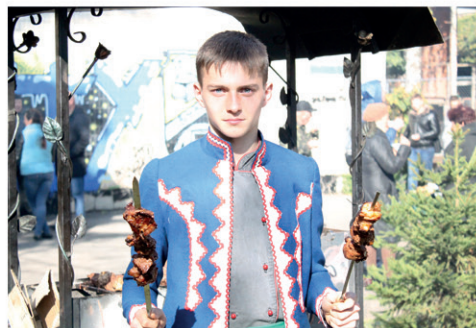
ярмарок.

Зароблені кошти спрямовано на допомогу дітям з малозабезпечених родин, дітям учасників АТО та сиротам, а також на розвиток матеріально-технічної бази училища.

За особливий внесок у виконанні Національної програми відродження та патріотизму Українського козацтва нагороджено директора ВМВПУ О.Д. Дмитрика Орденом ім. Богдана Хмельницького, а також почесною відзнакою Українського козацтва Орденом «Козацький хрест з мечами другого ступеню» нагороджено заступника директора з виховної роботи ВМВПУ Л.О. Білу, заступника директора з виробничого навчання М.М. Тютюнника, майстрів виробничого навчання Л.О. Захарчук, В.М. Беркар, а також кухарів-кондитерів, які брали активну участь в організації і проведенні ярмарку.

Свято дало можливість кожному ще раз зануритись у колорит народних звичаїв і традицій, які переповнюють серця добром, милосердям, відчуттям того, що ми – єдина нація, єдиний народ вільної незалежної України.

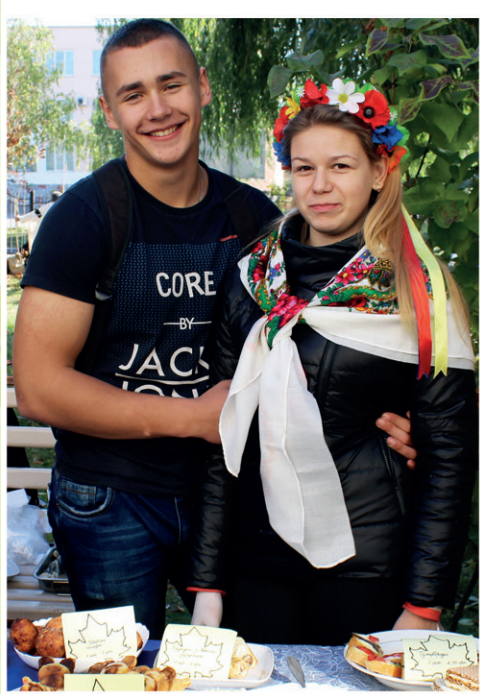
Н.В.Помаз, О.І.Примчук, викладачі української мови та літератури

ЯРМАРОК!

Ми є. Були. І будем ми! Й Вітчизна наша з нами.

І. Багрянний

ГЕОГРАФІЯ І ПРОФЕСІЯ

Викладання географії, як і інших суспільних дисциплін, не є легкою справою в закладах професійно-технічної освіти. Учні, які навчаються в таких закладах, в першу чергу більше приділяють увагу спеціальним дисциплінам, оскільки вони напряму пов'язанні з їхньою професією.

На уроках географії я намагаюсь зацікавити учнів до вивчення матеріалу з даної теми, пов'язуючи її з професією. Використання завдань професійної спрямованості активує навчальну діяльність учнів, формує узагальнюючі уміння і навички, активує дослідницьку роботу за професійним спрямуванням.

Власний досвід роботи в ПТНЗ показує,

що не можна обмежуватися тільки програмним матеріалом з підручника, не пов'язуючи його з життям та іншими предметами. А для учнів ПТНЗ особливо важливо провести взаємозв'язок зі спецпредметами, тобто з майбутньою професією учнів. На власних уроках географії я постійно використовую завдання професійного спрямування, які допоможуть учням оволодіти майбутньою професією.

Так, при вивченні теми «США» учням професії «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин» була запропонована дослідницька робота на тему: «Силіконова долина»; Intel Corporation – найбільша у світі компанія-виробник напівпровідникових елементів та

пристроїв; при вивченні теми «Країни Східної Азії» – «Samsung Group – транснаціональна компанія», ASUS TeK Computer Incorporated розташована в Тайвані міжнародна компанія, що виробляє материнські плати, відеокарти, оптичні приводи, КПК, монітори, ноутбуки, сервери, мережеве обладнання, мобільні телефони, комп'ютерні корпуси, компоненти і системи охолодження; Xiaomi inc. – китайська компанія, яка вперше у своїй історії вийшла на третє місце в світі з продажу смартфонів.

При вивченні теми «Японія» учням професії «Кухар. Кондитер» була запропонована дослідницька робота на тему «Особливості Японської кухні»; теми «Країни Західної Європи» – «Італійська кухня»; «Французька кулінарія»

У групах учнів, що навчаються за професією «Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних» при вивченні «Країн Європи» проводилась робота на теми: «Бухгалтерія в розвинутих країнах Європи: Велика Британія, Німеччина, Франція, Італія»; «Країн Азії» – «Японія – лідер інновацій в бухгалтерській справі».

Так, вивчаючи соціально-економічну географію світу та пов'язуючи її з професією, учні підвищують свій рівень в професійній діяльності. На власних уроках географії я постійно використовую завдання професійного спрямування, які допоможуть учням стати кваліфікованими працівниками.

І.І. Довгань, викладач географії

Круглий стіл на тему: «Місце та роль державної служби зайнятості у працевлаштуванні незайнятої молоді»

20 жовтня 2016 року фахівцями Лівобережного міжрайонного центру зайнятості м. Вінниці Тетяною Борисівною Баланюк – начальник відділу активної підтримки, Тетяною Анатоліївною Бевз – фахівець з профорієнтації та викладачем техніки пошуку роботи М.В. Вижгою проведено на базі Вінницького ВМВПУ профінформаційний круглий стіл для учнів-випускників на тему: «Місце та роль державної служби зайнятості у працевлаштуванні незайнятої молоді».

Експерти розповіли про джерела пошуку вакансій, переваги та недоліки кожного з них, про те, яким чином і де шукати відповідну вакансію. Молоді запропоновано звертатися до державної служби зайнятості для того, щоб мати вільний доступ до інформації про ринок праці, професії, підприємства, навчальні заклади (для тих молодих людей, що планують подальше навчання). Учні дізналися, як змінився пошук роботи: немає більше

роботи «назавжди», немає більше сфери «назавжди», немає більше знань та вмінь «назавжди». Навіть, якщо особа працює багато років в одній компанії (організації, установі), – все одно змінюється технологія її роботи і люди навколо нас. Тому має бути гнучка стратегія пошуку роботи.

Студенти також дізналися про найбільш оплачувані та популярні роботи в Україні. Однією із них є робота в ІТ-сфері за якою і навчаються наші учні. Сьогодні є можливість паралельно з традиційним навчанням оф-лайн навчатися на масових безкоштовних он-лайн-курсах від освітньої платформи Prometheus.

Сподіваємось, що отримана інформація знадобиться нашим випускникам у майбутньому, і вони з легкістю знайдуть роботу за професією, яка принесе їм матеріальне та моральне задоволення.

М.В. Вижга, викладач української мови

Під час цікавої дискусії

Приємні спогади про практику

Я проходила виробничу практику у Хотів на ТОВ «Вікторія РІТЕЙЛ ГРУП». Це дуже гарне і комфортне товариство сімейного бізнесу з великим обсягом роботи і з гарним майбутнім. Це товариство справді, як одна велика дружня родина, з чималим досвідом роботи. Мені дуже пощастило що моя виробнича практика проходила саме у цьому товаристві.

Директор Віра Григорівна Колесник поставилась до нас, як до власних дітей, відкинула свої важливі справи і зустріла нас, провела нам цікаву екскурсію Києвом, давала дуже гарні поради щодо теперішнього і майбутнього у маркетинговій справі.

З цієї виробничої практики я для себе зрозуміла, що потрібно бути відповідальною

за кожну дрібницю, терплячою у будь-якій ситуації, завжди посміхатись і бути ввічливою до кожного клієнта, також отримала багато практичних і теоретичних навичок. Сподіваюсь, що у майбутньому я буду мати можливість працювати на ТОВ «Вікторія РІТЕЙЛ ГРУП», оскільки зарекомендувала себе як відповідальний працівник торговельного товариства.

Тетяна Коновальчук, учениця групи №33

Навчальну виробничу практику я проходила на підприємстві «Вікторія Рітейл Груп» у с. Хотів Києво-Святошенського району Києва.

Практика проходила в піцерії «Вікторія», я була касиром, об-

слуговувала клієнтів, виконувала різні завдання дані керівництвом. Загалом, виробнича практика проходила досить непогано. Я дізналась багато нового, як правильно та швидко здійснювати платежі через термінал. Під час роботи виконувала це за допомогою банківських карток. Після закінчення робочого дня я закривала касу, здавала х- і z-звіти, робила розрахунки по касі, відкривала касу та вносила відповідні дані. Після закінчення моєї зміни я робила переоблік товарів. Загалом, практика мені сподобалась тим, що я навчилась здійснювати різні операції.

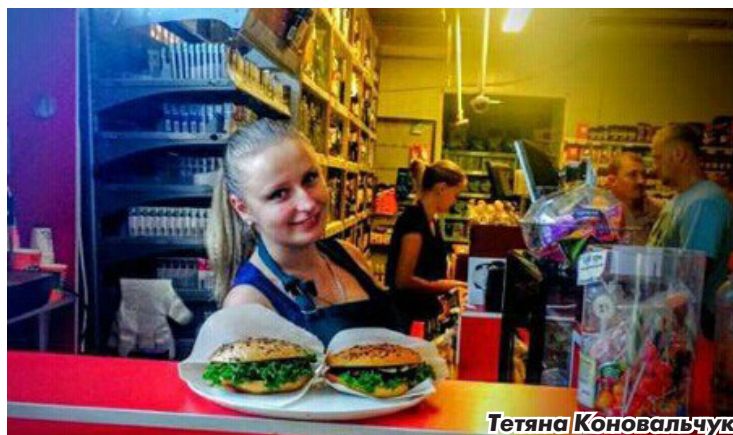
Ірина Гришук, учениця групи №33

Цього року я проходив практику у Києві в родинному маркеті «Вікторія Рітейл Груп».

Мені дуже сподобалися, тому що там мене ставиться дійсно по-родинному, зовсім чужі люди стали рідними за короткий термін. Директор маркету, – Віра Григорівна Колесник – дуже освічена та привітна людина, не тільки взяла нас на практику, в якій я навчився багато чого нового, освоїв навички викладки товару, хлібобулочних виробів, технологію роботи за касою, але й привила любов до Києва, провівши для нас незабутню екскурсію містом.

Проводили нас так само тепло, як і зустрічали, подарувавши нам дуже цікаві книги «Основи Маркетингу».

Володимир Бондарук, учень групи №33

Тетяна Коновальчук

Ірина Гришук

Володимир Бондарук

ІЗ ДНЕМ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ!

Декілька разів починала писати й нічого не виходило...

Бракує слів, щоб висловити всі свої думки і почуття...

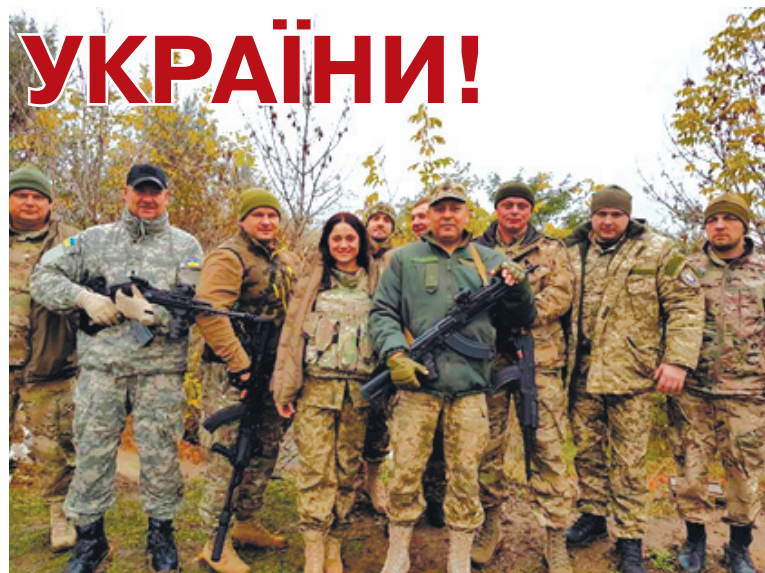
Берегині нашої Батьківщини

Війна на Сході України стала для усіх нас великим викликом. Скажу просто: я пишаюся людьми, які пішли захищати нашу землю, та людьми, які доставляють гуманітарну допомогу, не шкодуючи свого часу, здоров'я, і найціннішого – життя! Перегортаючи сторінки соціальних мереж, знаючи багатьох вас в обличчя, я розумію, що нас і нашу землю дійсно є кому захистити.

«Війна — це не те, коли ти читаєш про неї у мережі. Війна – це не те, коли ти бачиш її по телевізору. Не те, коли ти їдеш туди, де чути постріли та вибухи. Війна, – коли ти працюєш по цілі, а цілі працює по тобі», — кажуть наші жінки-снайпери.

Ще рік у боротьбі. І ще більше гордості за наших справжніх захисників. Одні повернулися на фронт, недолюкувавши рани; інші живуть такою мрією, щодня долаючи біль; треті — повернулись до своїх родин, щодня доводячи, що немарно залишилися живі; а четверті і далі в окопах: борються і моляться за мир. Світла пам'ять загиблим і шана живим.

Дякую, що захищаєте, нас! Ви — справжні Воїни!

У перерві «поза прицілом»

Ще можна було б багато писати про жахіття, які відбуваються на Сході, але хочу усіх Вас привітати з Днем захисника України.

Покрова накриває траву листям, землю – снігом, воду – льодом, а Україну – миром.

Українці, миру всім!

Л.М.Захарчук, майстер виробничого навчання

Мої враження від ярмарки

Я, Седелкова Ірина, учениця 1 курсу групи №29, навчаюся у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі за професією «Оператор комп'ютерного набору. Секретар». Поступаючи в училище, я не знала, що тут так весело, і на мене чекатимуть цікаві заходи. Одним із них є ярмарка, про яку і розповідатиметься у цій статті.

Ярмарка відбулася 17 жовтня. На цьому святі учні продавали свою випічку та сільськогосподарську продукцію. Панувала приємна та позитивна атмосфера, я отримала море чудових емоцій та вражень. Вразило те, що усі із задоволенням взяли участь. Дійство

було справді дуже масштабним, його відвідали не тільки учні та працівники училища, а й місцеві жителі, преса, телебачення.

У кожного був гарний настрій та посмішка на обличчі, учні співали українських пісень, танцювали, а наївшись досхочу солодощів, взяли участь у змаганнях. Найбільше мені сподобався конкурс «Фтормоделс».

Важко було приховати емоції на обличчі в той момент, коли ти бачиш дітей в різноманітних костюмах.

Кожен з учасників виділявся оригінальністю, ідеями та творчим хистом.

Я сподіваюсь, що ярмаркуватимуть ще не один рік, і з кожним разом буде все більше і більше приємних вражень.

Ірина Седелкова, учениця групи №29

Свято щедрості та благодійності

Ось уже шостий рік поспіль наше училище проводить свято-ярмарку «Щедра та гостинна наша Україна». Цього року воно відбулося 17 жовтня. У цьому святі брали участь всі групи училища. Кожна з груп підготувалась належним чином та презентувала найкращі страви, приготовані своїми руками.

Наша група №17 також взяла активну участь у святі. Були представлені різноманітні страви та солодощі, які користувались великим попитом серед покупців. Усе це дійство супроводжувалося веселими піснями, танцями, шоу

та різноманітними конкурсами.

У конкурсі «Довга коса – дівоча краса» брала участь учениця нашої групи Тетяна Ярмольчук, яка пишається своїм довгим волоссям. У конкурсі суконь із вторинної сировини дефілювала Кіра Старкова. Сукня з поліетиленових пакетів – ідея дівочого колективу групи №17. Також у цьому конкурсі брали активну участь представники усіх груп та демонстрували найкращі вбрання з підручних матеріалів. В кінці цього чудового та яскравого дня для учнів та вчителів була проведена лотерея, де кожен мав можливість виграти невеличкий приз за своїм лотерейним білетом.

Ярмарок – це неймовірне свя-

то співів, танців, українського народного духу та яскравих емоцій. І дуже приємно, що воно стало традиційним святом в училищі. Ярмарок мав благодійну мету, тому усі зібрані кошти будуть передані дітям, що навчаються у нашому училищі та мають соціальний статус малозабезпечених, а також учасникам антитерористичних дій на Сході країни.

На мене ярмарок справив найкраще враження, тому можу з упевненістю сказати, що свято зближує людей та вселяє в душу патріотичний настрій. Я сподіваюсь, що це величне дійство стало чудовою традицією ще на довгі роки.

Кіра Старкова, учениця групи №17

Значення свята Покрови Пресвятої Богородиці

14 жовтня православні християни відзначають Свято Покрови. На виховній годині нам розповідали, що це свято вшановували з давніх давен. Ним відзначалося завершення всіх польових робіт, влаштовувались ярмарки, на яких кожен господар міг похвалитись результатами своєї праці за рік.

Такі ярмарки супроводжувались гучними гуляннями. А ще Пресвяту Богородицю українські козаки називали покровителькою воїнів, вони свято вірили в її підтримку і заступництво.

У нашому навчальному закладі ми святкували свято Покрови 17 жовтня. До цього дня ми ретельно готувалися протягом кількох тижнів, всією групою обговорювали програму,

розподілили обов'язки, готувались до запропонованих конкурсів.

Одним із завдань для нашої групи було приготування м'яса по-козацьки – шашлику. З допомогою майстра Андрущенко Людмили Степанівни ми проглянули кілька рецептів, вибрали, на нашу думку, один з найкращих та завчасно підготували м'ясо. Відгуки про страву відвідувачів свята були дуже схвальні,

від покупців не було відбою. А ще на святі про-давали куліш, смажену картоплю, різноманітні солодощі, овочі та фрукти.

Святкова програма нам теж дуже сподобалась. І виступи художньої самодіяльності, і різноманітні конкурси, і лотерея були дуже цікавими.

Оксана Купрій, учениця групи №41

Чи пробували ви колись зупинити мить і поспостерігати за своїми думками, переконаннями, установками та, врешті-решт, навіть за своїм оточенням? Чи запитували ви себе: навіщо мені потрібно навчатись, і чи буду я працювати за обраною професією?

А що ви можете дати людям, які поряд з вами, чи ви живете за стратегією: «Аби мені було, добре і зайвий раз не турбуйте!»? Мабуть, ми просто не встигаємо за таким інформаційним потоком життя усвідомлено ставити собі такі запитання. Життя, як лавина, зносить нас від вирішення одних завдань до інших, від понеділка до п'ятниці, і ми покійно піддаємось цьому процесу, не дуже розмірковуючи над тим, а який же життєвий іспит я в цю мить складаю, чого повинен навчитись, чого позбутись. Більше неусвідомленості, більше інертності. А часом розумієш: могла, і не використала свій шанс.

Я навчаюсь на другому курсі в групі №18 за професією «Оператор телекомунікаційних послуг». Ще починаючи з першого курсу, спостерігаю небайдуже ставлення всіх викладачів, майстрів виробничого навчання, вихователів в гуртожитку до учнів. Кожен хоче чогось навчити, підказати, допомогти, підтримати. Велика кількість змістовних заходів, цікавих зустрічей, проектів, спортивних змагань залишаються в нашій пам'яті як найкращий спогад про навчальний заклад. Але чи робимо ми самі щоденні відкриття для себе, чи займаємо активну позицію, чи

реалізуємо сповна свої здібності й таланти?

З останніх виховних заходів, які були проведені в нашій групі, мені найбільше запам'яталась зустріч з випускницею 2015 року Людмилою Папчук.

Проста й досить легка у спілкуванні дівчина приємно вразила усю групу своєю артистичністю, вмінням вести палкий діалог, переконливістю та відвертістю.

Вона говорила, можливо, про ті речі, які нам давно відомі: про те, що потрібно вчитись, і про важливість гарних стосунків в групі, і про власну відповідальність... Але їй хотілося вірити, стільки «живої» енергії,

запалу, внутрішньої сили було в її очах! Дівчина розповіла, що зараз навчається у Вінницькому національному технічному університеті на факультеті «Менеджмент зовнішньоекономічних відносин». Поряд з тим, Людмила – активний учасник художньої самодіяльності, багато займається спортом (входить до основного складу збірних університету з волейболу та футболу). Зараз її основною мрією є поступити на ще один факультет, щоб продовжити навчання за професією розпочате ще в училищі. А для цього Люда знову готується до ЗНО, щоб потрапити на бюджетну форму навчання.

Я захоплено спостерігала за гостею: скільки праці потрібно було докласти, щоб, принаймні, підняти на таку сходинку. Дівчата з нашої групи ставили багато питань щодо предметів (на кшталт того, що важко вивчити, запам'ятати, викладачі не завжди нас розуміють), але Людмила відповідала просто, із посмішкою, що це ваше життя, варто лише захотіти, до всього потрібно прикласти зусиль, шукати компроміси, глибше цікавитись дисциплінами, які вивчаєте, і усвідомлювати власні перспективи. «Зараз в училищі опікуються вами, – зазначила дівчина, – а в університеті, чи в інституті ти цілком самостійний: хочеш – навчаєшся, хочеш – не навчаєшся, а на сесії мусиш показати результат своєї роботи».

На багато роздумів наштовхнула мене розповідь цієї тендітної, але сильною духом дівчини. А найбільше змушує мене замислитись те, що ми досить часто не розуміємо, що кожен урок, конкурс, проект, спортивне змагання, участь в учнівському самоврядуванні – це наш шанс піднятися на нову сходинку успіху, перемогти себе, позбавитися лінії, працювати впевненістю, отримати нові знання!

Шанс навчитись спілкуватися з людьми, бути переконливим, обачним, бути самим собою, щоб наблизити себе до майбутньої професійної діяльності і просто бути щасливим!

Кожна життєва зустріч – це також своєрідний урок. Беріть із нього усе найкраще!

Лілія Данилюк, учениця групи №18

Українці – талановита нація

Орліні крила маєм за плечима, самі ж кайданами прикуті до землі.

Леся Українка

Українська нація талановита і багатогранна. Подекуди ми навіть не знаємо, що велика частина всесвітньовідомих і вагомих винаходів належить саме українцям. Деякі з них гучномовно вриваються у світ, інші стають лише маленькими кроками довгого процесу грандіозних змін у ньому. Українці активно вносять свій вклад у розвиток сучасних технологій, і цим варто пишатись.

Дана стаття присвячена нашим співвітчизникам, якими ми можемо пишатись!

Як народжувався перший комп'ютер

Мало хто знає, що перший в континентальній Європі комп'ютер був створений в Україні понад 60 років тому в 1951 році. Перша ЕОМ називалася Малою електронною лічильною машиною – «МЕЛС». Незважаючи на скромне слово

«Мала», вона налічувала 6000 електронних ламп і ледь вмістилася в лівому крилі будівлі гуртожитку колишнього монастирського селища Феофанія в 10 км від Києва. Машина була створена в лабораторії обчислювальної техніки Інституту електротехніки АН УРСР під керівництвом академіка **Сергія Олексійовича Лебедева**.

Компакт-диск

Прообраз компакт-диска вкінці 1960-х винайшов

шов аспірант Київського інституту кіберетики **В'ячеслав Петров**. Тоді розробка носила науковий характер і не мала нічого спільного з музикою. Оптичний диск був створений для супер ЕОМ.

Вчений IBM українського походження Любомир Романків винайшов спосіб для запису інформації на магнітний жорсткий диск. Із його спогадів: «Перші диски, які ми створили, купив Стів Возняк. Згодом він зробив перший комп'ютер... І лише потім Стів Джобс розвинув технологію».

Вміння комп'ютера розпізнавати обличчя

Киянину **Єгору Анчішкіну** було 26 років, коли він зацікавився проблемою розпізнання відео та фотоінформації. Разом з колегами він створив фірму, яка поставила собі за мету навчити комп'ютер

впізнавати людські обличчя. Фантастична технологія вже не належить Україні. Інтернет-гігант Google викупив усіх, хто розробляв перспективну технологію.

Перша мова програмування для ЕОМ

Катерина Ющенко – українка, що першою у світі

створила мову програмування для комп'ютера. Саме її розробка, щоправда, із не надто милозвучною назвою «адресна мова програмування» випередить мову Фортран на 2 роки, Кобол на 3 і Алгол на 5.

Завдяки адресній мові програмування комп'ютери почали вести розрахунки траєкторій польоту балістичних ракет, ядерної зброї, обчислювали параметри боеголовки. Сучасне програмування, бази

даних та засоби штучного інтелекту – усі ці сфери й досі застосовують засоби, які більше півстоліття тому вперше реалізувала Катерина.

Рукавичка для людей з проблемами зору

Хлопець із Луганська **Іван Селєзньов** представив на міжнародному конкурсі «Intel International Science and Engineering Fair» свій проект «Нове чуття: ультразвукова рукавичка для просторової орієнтації людей з вадами зору». Така річ може стати досить корисною з точки зору орієнтації у просторі. Винахід молодого українця потрапив до трійки кращих винаходів світу у 2013 році, а американські інвестори вже ним зацікавились і пропонують співпрацю. Однак Іван

все ще чекає, коли матиме змогу розвинути проект в Україні.

Історія «Успіху»: передумови створення перших бортових комп'ютеризованих комплексів

Історія довела: конкуренція – не гірший рушій прогресу, ніж лінощі. Можливо, якби свого часу не було гонки озброєнь між СРСР і США, то чимало винаходів ніколи б не з'явилося. Саме так і постала морська радіолокаційна система розвідування й виявлення цілі «Успіх» (оригінальна назва рос. «Успех»). Її розроблено і втілено в життя під керівництвом видатного конструктора військових систем Івана Васильовича Кудрявцева. Система «Успіх» з ракетними комплексами П-6 та П-35 стала першою у світі розвідувально-ударною системою надточної протикорабельної далекобійної зброї Радянського військово-морського флоту.

Пам'ятаймо, що українці – талановита нація, і пишаймося цим!

Матеріали взяті із: <http://ua.uacomputing.com/>

Підготували викладачі Т.О. Чорба, Л.В. Мельничук

ДІЄВІ СПОСОБИ НАКОПИЧЕННЯ КОШТІВ

Навчитися накопичувати кошти — мрія багатьох, яку, на жаль, не так-то просто втілити в життя. Спілкуючись із молоддю стосовно цієї теми, можна почути, що, для того, щоб мати можливість накопичувати гроші, потрібно мати велику заробітну плату. Так, згодна, було б добре. Але, на жаль, ми не можемо вплинути на рівень заробітної плати. Часто бувають ситуації коли потрібно купити якусь річ, яка коштує «не одну заробітну плату», або ви бажаєте подорожувати, а коштів на це не вистачає.

Якщо пошукати інформацію про те, чи можливо з невеликими статками накопичувати кошти, то нашої увазі запропонують чимало літератури, як навчитись такому мистецтву. Ознайомившись з деякими статтями, я прийшла до висновку, що потрібно серйозно зайнятися саморозвитком.

Інформація у цій статті сформована у вигляді порад тих осіб, які мають власний досвід щодо накопичення коштів.

Ставимо чітку мету

Визначтеся, для чого вам конкретно потрібні кошти. На всякий випадок? Якись незаплановані витрати трапляються щомісяця. Але необхідно забути про це, збирати потрібно на щось конкретне: новий гаджет, подорож, аксесуари, подарунок для близьких, власне авто, житло. Коли у вас з'являється чітке бачення того, навіщо ви збираєтеся, — цей процес вам навіть почне подобатися.

Встановлюємо тимчасові рамки

Після того, як ви визначилися з метою своїх накопичень, — потрібно встановити термін, в який ви зможете зібрати необхідну суму, виходячи з ваших об'єктивних можливостей. Збираєте на комп'ютер? Супер! Став-

те перед собою ціль не просто накопичити на нього, але накопичити, наприклад, рівно за один рік. Інакше ваші зусилля можуть бути марними.

Розраховуємо відкласти певну суму. Оцінюючи вартість вашої мети і тимчасових рамок, вам потрібно буде розрахувати певну суму, яку потрібно відкласти щомісяця (або раз на тиждень). Припустимо, якщо ви збираєтеся за два роки накопичити на новий гаджет, вартістю 4000 тисячі гривень, то щомісяця ви маєте відкласти близько 350 грн., щоб за рік отримати бажане. Ви відчуваєте, що не «подуєте» таку суму? Отже, збільшуйте термін. Елементарна математика.

Розставляємо пріоритети

Що вам важливіше: новий гаджет, чи подорож до міста, яке ви бажаєте давно відвідати? Від чогось потрібно відмовитися (інакше, вас би не хвилювало питання, як збирати гроші). Проаналізуйте свої потреби і можливості і

виберіть одну або кілька головних цілей.

Скорочуємо витрати

Цей пункт безпосередньо впливає з попереднього. Щоб накопичити на щось в майбутньому, доведеться скоротити витрати сьогодні. Закон збереження грошової маси. Виберіть найменш важливі статті ваших витрат і безжалюдно їх урізайте. Скажімо, ходити в нічний клуб два рази в місяць — це, звичайно, здорово, але, якщо вже ви стали на шлях накопичень, може, варто розважатись не тільки у клубі, але й у більш вузькому та затишному місці з друзями (наприклад, вдома)? І гроші зекономите, і здоровіші будете.

Плануємо бюджет і ведемо облік

Ця порада корисна сама по собі. Коли ви будете бачити конкретні доходи і витрати, а також запланований бюджет, навчитися збирати гроші стане помітно простіше. «Плюс», маючи на руках конкретний бюджет на день, тиждень, місяць ви вже не зможете з колишньою легкістю «спускати» гроші.

Забуваємо про кредитні картки

По-перше, на позики по кредитних картах, зазвичай, нараховуються шалені відсотки. А по-друге, маючи в руках лише «шматок пластика» у вас з'явиться спокуса витратити більше, ніж заплановано. Готівкові ж гроші дають більше уявлення про свою вартість уже хоча б тому, що ви їх бачите.

Банківська картка для накопичень

Необхідно вивчити питання, у якому банку найоптимальніші для вас умови, а також це має бути установа, якій ви довіряєте. Оформіть у банку саме ту послугу, яка допоможе вам накопичувати кошти на відповідний рахунок, на який будете щомісяця перераховувати відповідну суму.

Але буває, що людина нерозважливо витрачає кошти, і їй неважливо — карта в її руках чи готівка в гаманці. Тоді картку віддаємо члену сім'ї, який не піддається на вмовляння, і від великої суми готівки відокремлюємо невелику частину, яку ви можете сьогодні витратити. Іншими словами, знаючи свою схильність витратити, потрібно придумати для себе правила, які ускладнять перевитрати і полегшать накопичення.

Як бачите, варіантів заощадження коштів достатньо: відкриття спеціального рахунку в банку, відсутність готівки, контроль ваших коштів другою половинкою і т.д.

Отже, можна зробити висновки, що тільки самодисципліна і чимале бажання стати успішним і багатим допоможуть вам накопичити необхідні суми грошових коштів і втілити свої мрії в реальність. Не потрібно думати, що багаті люди тому багаті, що вони вміють заробляти гроші. Вони вміють їх ЗАРОБЛЯТИ, НАКОПИЧУВАТИ і ПРАВИЛЬНО ВИТРАЧАТИ, не піддаючись своїм бажанням, яких у них так само багато, як і в нас. Отож, вчимося раціонально думати і розподіляти кошти, тоді буде і розум, і кошти на втілення своїх заповітних мрій і цілей.

В.О.Петрова, викладач спецдисциплін

Чи потрібна вища освіта?

Поміркувавши над цим питанням, я дійшла висновку, що все ж таки потрібна. Але не всім. Чим би людина не займалася в житті: ремонтувала техніку, встановлювала програмне забезпечення чи готувала їжу, якщо вона любить свою справу, повністю віддається їй, то вона досягне майстерності та успіху в професії і без вищої освіти.

Звичайно, я не кажу, що освіта буває зайвою. Однак, варто зрозуміти, що тільки за ради диплому не варто «протирати штани», сидючи в аудиторії, а потрібно йти і заробляти гроші.

Власне, вища освіта — це ґрунтовні знання в тій сфері, в якій ви хочете працювати, а також уміння мислити, діяти і приймати рішення. Крім того, фахівець з досвідом, а також дипломами та сертифікатами викликає набагато більше довіри, ніж просто фахівець з досвідом, навіть якщо він дійсно професіонал.

Вища освіта дає інформаційну базу, без якої розвиватися професійно можливо, але це вдається одиницям. За роки навчання в ВНЗ отримуєш навички спілкування з людьми, з керівництвом, загартовуєш розум та інтуїцію. Навчання вчить

мислити творчо, знаходити вихід із будь-якої ситуації. Вища освіта — найважливіший крок до успішного, самостійного життя.

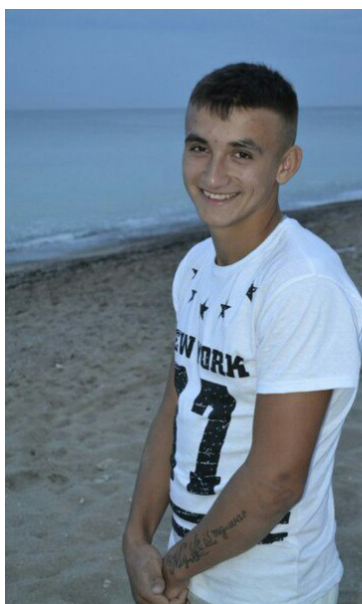
Що дає вам освіта? Найголовніше — право вибору. Отримавши вищу освіту, ти можеш працювати за спеціальністю, можеш обрати роботу за схожим напрямком, а можеш, якщо забажаєш, просто працювати продавцем у магазині. Якщо ж ти отримаєш середню спеціальну освіту продавця, ти матимеш змогу лише працювати у магазині за своєю професією або там, де не потрібна вища освіта.

Словом, цінність освіти ви визначаєте самостійно.

Ганна Колодій, учениця групи №12

Я вважаю, що мені вища освіта потрібна, тому що я хочу мати більше можливостей в житті. Можна навчатись у вузі заочно, а паралельно працювати. Я вже розпочала підготовку до ЗНО, щоб влітку вступати до ВНЗ.

Дмитро Журавель, учень групи №12

Я вважаю, що на даний період життя вища освіта мені не потрібна. Навіщо витрачати час та гроші, якщо я ще не визначився, чи буду працювати за обраною професією.

Вища освіта насправді дуже важлива. Але ще важливіше — правильно обрати фах, який принесе користь суспільству, від якого отримуватимеш власне задоволення і достойну фінансову винагороду.

Зоріна та Аліна Задорожні, учениці групи №12

Поки що ми навчаємося в училищі і наразі ще не вирішили, до якого вищого навчального закладу вступати. Та нам дуже пощастило з дружнім учнівським та прекрасним педагогічним колективом навчального закладу. Тому ми вирішили «затриматися» ще на рік, щоб отримати диплом молодшого спеціаліста, здобути ще більше досвіду, практичних умінь та навичок.

А після здобуття цієї освіти вже легше буде зорієнтуватися з вищою. Ще є час подумати, до якого університету вступати...

В.О.Капітанчук, викладач математики

ПРИЄДНУЙТЕСЬ ДО НАШОЇ КОМАНДИ!

Поразка – це наука. Ніяка перемога так не вчить...

Ліна Костенко

Щорічно до нашого навчального закладу вливається велика кількість першокурсників. Серед них є багато юнаків і дівчат, які захоплюються спортом. Перед викладачами фізичного виховання і керівниками спортивних секцій стоїть нелегка задача – знайти ті «зірочки», які потім будуть гідно представляти ВМВПУ на змаганнях різних рівнів: від училищних до всеукраїнських.

Усім відомо, що «спортом №1» в Україні є футбол. В ДПТНЗ «ВМВПУ» цього виду спорту приділяється значна увага. З учнями протягом всього навчального року проводяться різноманітні змагання та турніри.

Уже на початку навчального року була проведена першість училища серед навчальних груп. Метою цього змагання було поповнення збірної училища гравцями.

I місце з юнацьких команд зайняла група №42, II місце – група №45, III місце – група №44. Серед дівчат I місце на базі 9-го класу посіла група №1; II місце – група №42, III місце – група №34.

Гравці, які найкраще зарекомендували себе на цьому турнірі, поповнили збірні команди училища. В цьому навчальному році команда «ВМВПУ» взяла участь у турнірі з міні-футболу на Кубок пам'яті В. Степаненка. Змагання проводилися 10 жовтня на стадіоні «Локомотив» у м. Жмеринка. Грала чотири команди: ДПТНЗ «ВМВПУ», Вінницький транспортний коледж, ВПУ м. Козятина, ВПУ м. Жмеринки. В напружених матчах з сильними та іменитими суперниками хлопці вибороли почесне III місце, а учня 2 курсу Олександра Кулика організатори турніру визнали кращим гравцем турніру.

Користуючись нагодою, хочу закликаєти учнів нашого училища приєднуватися до нашої команди. Мені дуже хотілося б, щоб спорт у нашому училищі жив і розвивався, адже саме він загартовує нас не лише фізично, а й морально. Завдяки спорту в людей з'являється впевненість у собі, терпіння, сила волі, вміння долати перешкоди, бажання перемагати і досягати своєї мети.

Р.В. Моргун, викладач фізичної культури

Ми – єдиного спортивного духу

Читання таке ж корисне для здоров'я, як і заняття спортом

Книги – морська глибина: Хто в них пірне аж до дна, Той, хоч і труду мав досить Дивні перлини виносить.

І. Я. Франко

Чи задумувались ви колись над таким питанням: читання є цікавим чи корисним? А може воно поєднує в собі обидва ці значення?

Під час читання ми багато розмірковуємо, воно розвиває мислення. Читання книг робить нас набагато впевненішими в собі, адже коли в розмові ми демонструємо глибоке знання того чи іншого предмета, то мимоволі ведемо себе більш впевнено і зібрано. А ще виявляється, що читання підвищує рівень фізичного розвитку.

Ми звикли вважати, що образ чоловіка спортивної статури пов'язаний з низьким інтелектом, а «книжкового черв'яка» з поганим самопочуттям. Але за новими даними можна зробити висновок, що читання таке ж корисне для здоров'я, як і заняття спортом.

У нещодавно проведених дослідженнях йдеться не тільки про психічне, але й про фізичне здоров'я. За словами професора Джона Стейна з Оксфордського університету читання не треба відносити до розряду «пасивного проведення часу».

«Під час читання ми тренуємо весь мозок, – констатує вчений. – Занурюючись в книгу, відбувається, щось більше, ніж просте стеження за сюжетом. Ми уявляємо, як проживаємо з

книжковими героями їхнє життя, проробляючи з собою все, те ж саме, але на уявному рівні».

Це твердження було доведено за допомогою МРТ-сканування. Сканер виявив, що читаючи про звуки, запахи, смаки і природу, у людини в цей момент активізуються ділянки мозку, що відповідають за ці рецептори.

Іншими словами, людський мозок стимулює ті ж відчуття, які відчувають і проживають герої книг, якби це все було реальністю. Чого не можна сказати про перегляд телевізора чи гру на комп'ютері. У 2009 році вчені Університету Суссекса визначили, що шестихвилинне читання знижує на дві третини рівень стресу. Це набагато швидше в порівнянні з прослуховуванням музики або пішої прогулянки.

Дані дослідження були використані із інтернет-джерела cikave.org.ua

Хотілося б побажати усім учням та викладачам нашого навчального закладу виділяти більше часу для читання, адже це лише цікаво, але й корисно. Читаючи хороші книжки, ми розвиваємося не тільки інтелектуально, але і підвищуємо рівень свого фізичного і психічного розвитку. Читання дарує спокій та умиротворення.

Тут і пояснювати нічого не треба, просто уявіть собі: осінній дощовий день, ви в теплому светрі, поряд муркоче котик, в руці чашка теплої какао, в іншій – книга. Приємних подорожей у світ книги!

Л.І.Гладка, викладач математики

Світ моїх захоплень

У 10-ти річному віці мама привела мене до спортивної школи на секції з вільної боротьби та боротьби сумо.

Звичайно, було важко поєднувати заняття в загальноосвітній та спортивній школах. Дуже втомлювався, хотілось все кинути та жити спокійним життям, як мої однокласники. Але затиснувши зуби, я йшов на тренування бо воно було того варте! Я не тільки зміцнів, став сильнішим, впевнішим, а й завдяки змаганням відвідав різні міста України!

На чемпіонаті України з сумо в Артемівську Донецької області я виборов III місце, а вже в Очакові Миколаївської області та Одесі – посів два перших місця.

На початку вересня 2016 року я змагався на Міжнародному турнірі з вільної боротьби у Ямполі, де посів III місце.

Зараз я готуюсь до чемпіонату України, який відбудеться у місті Бровари Київської області. Сподіваюсь на чергову перемогу, тож, побажайте мені удачі.

Павло Мельничук, учень групи №1

Козацькі розваги — 2016

Виховання в людині патріота своєї Батьківщини, любові до рідного краю, любові до України варто починати з раннього дитинства. Отже, вже сьогодні, в роки навчання необхідно виховувати глибокі почуття патріотизму та національної гідності, найкращі якості захисника Вітчизни, високий рівень загальної культури та народних знань, народної етики, моралі, мистецтва.

Виконанню цих завдань сприяли «Козацькі розваги», які проводились на ярмарку «Щедра та гостинна наша Україна», приуроченому до Дня українського козацтва, Дня захисника України та свята Покрови Пресвятої Богородиці. Юнаки мали змогу помірятися силою в боротьбі на руках та підніманні пудових гир, де переміг учень групи №45 Ілля Лежепеков. Цікаво, що дівчата на святі боролися на руках ще з більшою завзятістю ніж хлопці, тут перемогла учениця групи №18 Анастасія Лавренюк. Найспритнішим у жонгливанні футбольного м'яча став учень групи №42 Дмитро Підгаєцький, а от у перетягуванні канату, в дуже цікавій та

напруженій боротьбі, перемогла група №44 на чолі з класним керівником О.М. Бурою. Усі переможці нагороджувались цінними призами. Окрема подяка шановному гостю нашої ярмарки, громадському діячу Борису Максимчуку, який вручив переможцям змагань тримісячні абонементи в тренажерний зал «Максимус». Також на святі можна було повправлятися у збиранні та розбиранні автомата Калашникова, були й інші суто розважальні ігриш, де юнаки і дівчата могли позмагатись та отримати масу позитивних емоцій. Організація та проведення «Козацьких розваг» здійснювалася викладачами фізичної культури та захисту Вітчизни, які ставили собі за мету виховати у юнаків та дівчат глибокі національно-патріотичні переконання, сформувати у юнацтва активну громадську позицію, почуття національної гідності і самосвідомості, любові до своєї Батьківщини, готовність захищати свій рідний край.

Шануймося, бо ми того варті!

В.В. Петелько керівник фізичного виховання

НЕЗВИЧАЙНИЙ МУЗЕЙ — МУЗЕЙ ІСТОРІЇ ВМВПУ

Справжнім відкриттям для нас стало відвідання музею училища. Замість виховної години класний керівник Катерина Вікторівна Колісник

та майстер нашої групи Тетяна Миколаївна Расулова повели нас до музею. Ми йшли як і належить підліткам гомінко і з жартами, але, зайшовши до музею, припинили. Зі світлин на стінах на нас дивилися такі самі хлопчачки, випускники різних років, наче крізь час.

Тут можна прожити історію училища від ремісничого до флагмана освіти. У музеї зберігаються цінні експонати: фотографії 40-50-х років про навчальний заклад, альбоми, подарунки, кубки, нагороди різних років. Саме для того, щоб зберегти цей скарб у 1990 році створили музей. «Кожного року

збільшується кількість музейного фонду. В 2014 році музею виділили нове приміщення, що дало можливість реалізувати все задумане», – розповідала нам дівчина-екскурсовод.

Різні люди – різні враження. За словами моїх одногрупників, враження залишилось в усіх, але в кожного своє.

Одного здивувала світлина зі знайомим батьків. «Ніколи б не повірив, що цей пузатий солідний дядько був таким худорлявим підлітком. Певно, меншим за мене.», – дивувався одногрупник.

Іншому запало в око, які шляхи розвитку перед ним відкриваються. «Я вже планую свою подальшу кар'єру, і відвідання музею стало для мене своєрідною підказкою на майбутнє.», – посміхаючись, розповів товариш. Особисто для мене цікавим був той зв'язок поколінь, який можна простежити у

музеї.

За словами екскурсовода, багато для музею роблять самі учні. Вони виготовляють муляжі, фотокопії і репродукції документів, комплектують фонди музею, спостігаючи за соціальним і культурним життям, листуються, зустрічаються зі старожилами. І так збирають чимало оригінальних документів, речей, роблять записи спогадів.

У музеї проводять різні зустрічі, бесіди, гурткові заняття, учнівські збори. Проводить екскурсії для першокурсників, батьків і гостей навчального закладу учениця ВМВПУ – Ірина Островська. Сподіваємось, що і наша група №35 зможе залишити позитивний слід та долучитися до створення колекції музею. Хочеться вірити, що ми також зможемо збагатити його фонд.

Володимир Палада, учень групи №35

Людина і книга

«Людина, для якої книжка уже в дитинстві стала такою необхідною, як скрипка для музиканта, як пензель для художника, ніколи не відчує себе обділеною, збідненою, спустошеною»

В. Сухомлинський

Книга – джерело невичерпних знань. Вона супроводжує нас протягом усього життя. В першу чергу виховує людину, формує життєві погляди і переконання, розвиває, вчить мислити, фантазувати, мріяти.

Недаремно кажуть, якщо хочеш отримати відповідь, заглянь в книгу. Тому ми, учні та керівництво групи, вирішили підтримати акцію «Подаруй книгу бібліотеці». У нас були різні думки, яку ж все таки подарувати книгу. Проголосували одностайно: ми кухарі, тому і книгу

обрали «кухарську».

Наша бібліотека гарно забезпечена навчальною літературою. Це не тільки завдяки державному забезпеченню, вагомий внесок робимо ми, підтримуючи цю акцію. Кухар повинен розвиватись, вдосконалюватись. Читаючи різну літературу, підбираючи для себе цікавий матеріал, тим самим ми розвиваємося як майстри своєї справи.

Незважаючи на те, що у нас багато гаджетів, книга ніколи не замінить душевного спілкування, яке допомагає людині розвиватись та самовдосконалюватись. Тому не дарма кажуть, що книжка – найкращий друг.

Тетяна Кушнір, учениця групи №2

Ми в захваті від живопису

Для того, щоб створити щось красиве, треба нести красу в душі

Ю. Мушкетик

Ми часто говоримо про красу. У кожного своє відчуття прекрасного, але нас, учениць групи №15, об'єднало одне: разом із класним керівником Марією Василівною Бондарчук та майстром виробничого навчання Расуловою Тетяною Миколаївною ми відвідали художню «Арт-галерею», що знаходиться по вулиці Соборній, насолодившись справжньою красою мистецтва.

У галереї можна насолодитися від традиційного, класичного живопису майстрів, до авангардних картин молодих, талановитих сучасних художників України, які виконані у різних техніках живопису: фреска, мозаїка, олійний розпис, тампера,

акварель, пастель тощо. Картини різноманітних жанрів: натюрморт, пейзаж, портрет.

Також вражає колекція декоративно-прикладного мистецтва: різьблення по дереву, ляльки з різних матеріалів ручної роботи та інші авторські роботи.

Особливо нам запам'ятались картини, видуті зі скла.

Вони просто вражали своєю красою, такі яскраві та об'ємні! Також у галереї можна придбати багато різних керамічних виробів, посуд та статуєтки, вітражні картини на будь-який смак. На мою думку, кожен вінничанин повинен завітати до цієї галереї, адже тут зібрані роботи усіх вінницьких майстрів та молодих сучасних художників. Усі картини настільки різні, що кожен знайде ту, яка йому до душі.

Юлія Кацал, учениця групи №15

Зустріч у дружній родинній атмосфері

Життя невпинно біжить, залишаючи прекрасні спогади про минуле, а пам'ять свято береже усі ці роки та дні. Кожен усвідомлює, що чим далі від нас роки навчання, де ми були безтурботними, щасливими, захопленими своєю працею, тим ціннішими стають спогади. В цьому впевнена і випускниця нашого закладу Мар'яна Левченко. Дівчина провела в училищі незабутній рік свого життя, навчаючись за професією

«Офіс-адміністратор». Мар'яна завітала до нас в навчальний заклад, щоб поділитися досвідом та розповісти, як вона вперше переступила поріг Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища.

Зустріч відбулася у дуже дружній теплій атмосфері. Викладачі з радістю та любов'ю зустріли дівчину, адже дуже за нею скучили, а ми – студенти-першокурсники з нетерпінням чекали, коли Мар'яна розпочне свою розповідь, адже нам так кортіло дізнатися якомога більше. Одних цікавило як проходило навчання дівчини та де вона робила свої перші спроби працювати за обраною професією. Інших цікавило, чи була дружньою атмосфера в колективі та гуртожитку. На всі ці та багато інших питань Мар'яна відповідала охоче, адже колись і сама була на нашому місці і так само хотіла дізнатись багато чого про навчання в училищі.

«Найважчим був, напевно, перший місяць адаптації. Пристосуватись до нового колективу, нових вчителів та нового розпорядку було важко, але згодом усе стало на свої місця і кожного ранку

я із задоволенням приходила на навчання, аби здобувати навички та вміння з професії, яку обрала. Спілкування з моїми одногрупниками приносило мені ще більшого задоволення. Я з радістю брала участь у різних конкурсах, пізнавала себе та своїх друзів. Усі свята ми проводили разом, і це дуже зближувало та єдило нас».

Ми були щасливі від зустрічі з Мар'яною Левченко та дуже вдячні їй за те, що вона вирішила поділитись своїм досвідом. Її слова та настанови наших вчителів додали нам більшої впевненості у

нашому виборі та у наших силах.

Ми зрозуміли, що зробили правильний крок, обравши саме цей заклад та професію «Офіс-адміністратора». Головна порада Мар'яни:

«Будьте активними, життєрадісними, впевненими у своїх силах. Не бійтесь експериментувати, знаходити себе серед тисяч інших особистостей. Помилуйтеся, але одразу ж вчіться на своїх помилках. Вам відведено час бути безтурботними та щасливими. Проживайте найкращі моменти з одногрупниками та своїми вчителями, діліться проблемами та не бійтеся просити допомоги, тут вам в цьому не відмовлять».

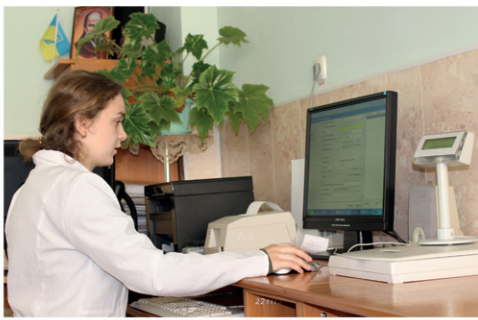
Ці слова ми запам'ятаємо надовго і, напевно, після закінчення навчання прийдемо у стіни вже рідного закладу, щоб поділитися своїм досвідом з такими ж першокурсниками, якими на даний час є ми.

Ми щиро вдячні Мар'яні Левченко, що завітала до нас та подарувала нам частинку тих спогадів, що завжди береже у своєму серці та своїй пам'яті.

Кіра Старкова, учениця групи №17

Ось так ми і живемо

Навчаємось

Проводимо своє дозвілля

Свідцтво про реєстрацію Серія ВЦ №696-54-Р

Редакція: (0432) 27-45-64

Назва видання: Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження: (0432) 27-45-64
Тираж: 1000 шт.
Рекомендована ціна: договірна
Видавець та засновник: ДПТНЗ «ВМВПУ»

Головний редактор: М.М.Тютюнник
Літературний редактор: І.О.Колодкіна
Редколегія газети «Молодіжний вісник»: В.В.Вінярська, Н.Ю.Коломіїчук, А.В.Чухно, члени учнівського самоврядування
Фотокореспондент: І.О. Пугач, Н.А. Якимчук
Комп'ютерна верстка: Г.П. Олексієнко
Адреса редакції та видавця: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точки зору редакції.ди збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а.
Телефон: (0432) 55-63-97
Тираж: 1000 шт
Замовлення № 16 139 06